

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 41

Tiranë – E premte, 20 shkurt 2026

PËRMBAJTJA

	Faqe
Ligj nr. 16/2026, datë 3.2.2026	Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 8874, datë 29.3.2002, “Për kontrollin e lëndëve që përdoren për fabrikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike dhe psikotrope” 3227
Dekret i Presidentit nr. 79, datë 18.2.2026	Për shpallje ligji..... 3232
Ligj nr. 17/2026, datë 3.2.2026	Për disa shtesa në ligjin nr. 7975, datë 26.7.1995, “Për barnat narkotike, psikotrope dhe të kontrolluara”, i ndryshuar..... 3232
Dekret i Presidentit nr. 80, datë 18.2.2026	Për shpallje ligji..... 3233
Dekret i Presidentit nr. 81, datë 18.2.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 3233
Dekret i Presidentit nr. 82, datë 18.2.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 3234
Dekret i Presidentit nr. 83, datë 18.2.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 3234
Dekret i Presidentit nr. 84, datë 18.2.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 3234
Dekret i Presidentit nr. 85, datë 18.2.2026	Për dhënie të shtetësisë shqiptare..... 3235
Urdhër i ministrit të Financave nr. 19, datë 9.2.2026	Për një ndryshim në urdhrin nr. 16, datë 28.1.2025, “Për delegim kompetence”..... 3235

Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 77, datë 2.12.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 1060 (86-2023-1406), datë 14.12.2023, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2024-4952, datë 11.12.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit.....	3237
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 78, datë 3.12.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-1319 (184), datë 16.7.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Refuzimin e ekstradimit të shtetasit Kleant Keshi alias Gentian Hysa nga Republika e Shqipërisë drejt Republikës së Italisë.....	3247
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 1, datë 14.1.2026	Me objekt shfuqizimin pjesërisht të nenit 64, pika 6, fjalia e dytë, të ligjit nr. 98/2016, që përcakton, se: “ <i>Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri</i> ”, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	3257
Vendim i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër nr. 801 (4376), datë 17.12.2025	Për shpalljen e zhdukjes së shtetasit Ernest Matosha.....	3267

LIGJ
Nr. 16/2026

PËR DISA SHTESA DHE NDRYSHIME
NË LIGJIN NR. 8874, DATË 29.3.2002,
“PËR KONTROLLIN E LËNDËVE QË
PËRDOREN PËR FABRIKIMIN E
PALIGJSHËM TË LËNDËVE
NARKOTIKE DHE PSIKOTROPE”¹

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Në ligjin nr. 8874, datë 29.3.2002, “Për kontrollin e lëndëve që përdoren për fabrikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike dhe psikotrope”, bëhen shtesat dhe ndryshimet e mëposhtme:

Neni 1

Në nenin 2 pas shkronjës “f” shtohen shkronjat “g”, “gj”, “h” dhe “i” me këtë përmbajtje:

“g) “Lëndë jo e listuar” është çdo lëndë, e cila edhe pse nuk është e përfshirë në shtojcat që i bashkëlidhen këtij ligji është identifikuar si e përdorur për prodhimin e paligjshëm të lëndëve narkotike ose të substancave psikotrope;

gj) “Eksportues” është personi fizik ose juridik që është përgjegjës kryesor për veprimtaritë e eksportit në bazë të marrëdhënies ekonomike e ligjore me lëndët e listuara dhe me marrësin dhe, kur është e nevojshme, ai që paraqet deklaratën doganore ose në emër të të cilit paraqitet deklarata doganore;

h) “Importues” është personi fizik ose juridik që është përgjegjës kryesor për veprimtaritë e importit në bazë të marrëdhënies ekonomike e ligjore me lëndët e listuara dhe me dërguesin, dhe që paraqet deklaratën doganore ose në emër të të cilit paraqitet deklarata doganore;

i) “Bordi Ndërkombëtar i Kontrollit të Narkotikëve (INCB)” është organi i krijuar nga Konventa e Vetme mbi Lëndët Narkotike e vitit 1961, e ndryshuar me protokollin e vitit 1972.”.

Neni 2

Neni 11 ndryshohet si më poshtë:

“Neni 11

Deklarimi për përdorimin e parashikuar
të lëndës

1. Çdo porosi për një lëndë të listuar në shtojcën 1 të këtij ligji (kategoritë 1 dhe 2) shoqërohet nga një deklaram i përdorimit të parashikuar të saj sipas modelit të përcaktuar në shtojcat 7 dhe 7/1 të këtij ligji. Operatori nuk duhet ta bëjë në asnjë rast porosinë pa një deklaram të tillë.

2. Si një alternativë ndaj deklaratës së mësipërme për një transaksion individual, një operator që furnizon rregullisht një klient me një substancë të planifikuar të kategorisë 2 të shtojcës 1, që i bashkëlidhet këtij ligji, mund të pranojë një deklaratë të vetme që mbulon disa transaksione, që përfshijnë këtë substancë të planifikuar gjatë një periudhe që nuk tejkalon një vit, me kusht që operatori të jetë i bindur se kriteret janë përmbushur si më poshtë:

a) klienti është furnizuar nga operatori me substancën të paktën 3 herë gjatë 12 muajve të mëparshëm;

b) operatori nuk ka asnjë arsye të mendojë se substanca do të përdoret për qëllime të paligjshme;

¹ Ky ligj është përafruar plotësisht me:

- rregulloren (KE) nr. 273/2004 e Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, datë 11 shkurt 2004, mbi prekursorët e drogës;
- rregulloren e Këshillit (KE) nr. 111/2005, datë 22 dhjetor 2004, që përcakton rregullat për monitorimin e tregtisë midis komunitetit dhe vendeve të treta me prekursorë të drogës;

- rregulloren e deleguar nga Komisioni (BE) 2015/1011, datë 24 prill 2015, që plotëson rregulloren (KE) nr. 273/2004, të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, mbi prekursorët e drogës dhe rregulloren e Këshillit (KE) nr.

111/2005, që përcakton rregullat për monitorimin e tregtisë midis Bashkimit dhe vendeve të treta me prekursorë të drogës, dhe që shfuqizon rregulloren e Komisionit (KE) nr. 1277/2005;

- rregulloren zbatuese të Komisionit (BE) 2015/1013, datë 25 qershor 2015, që përcakton rregullat në lidhje me rregulloren (KE) nr. 273/2004 të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, mbi prekursorët e drogës dhe të rregullores së Këshillit (KE) nr. 111/2005, që përcakton rregullat për monitorimin e tregtisë midis Bashkimit dhe vendeve të treta me prekursorë të drogës.

c) sasitë e porositura janë në përputhje me konsumin e zakonshëm për atë klient.”.

Neni 3

Në nenin 18 pika 4 ndryshohet si më poshtë:

“4. Dokumentacioni i përmendur në pikat 1 dhe 3 të këtij neni ruhet për një periudhë prej 3 vjetësh duke filluar nga fundi i vitit kalendarik në të cilin është kryer operacioni i përmendur në pikën 1 të këtij neni dhe duhet të jetë i disponueshëm për inspektim nga organet përgjegjëse, sipas kërkesës së këtyre të fundit. Ky dokumentacion duhet të organizohet në formë elektronike ose në letër, në mënyrë të tillë që të jetë lehtësisht i disponueshëm për inspektim nga autoritetet kompetente me kërkesë.

Dokumentacioni mund të ruhet në formë imazhi ose në një mjet tjetër elektronik të ruajtjes së të dhënave, me kusht që kur të bëhet i lexueshëm të përputhet në pamje dhe në përmbajtje me dokumentacionin origjinal, të jetë gjithmonë i aksesueshëm, të mund të lexohet pa vonesë dhe të analizohet me mjete automatike.”.

Neni 4

Dispozita të fundit

1. Shtojca 1 “Lista e lëndëve që përdoren shpesh për fabrikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike dhe psikotrope” zëvendësohet me shtojcën me të njëjtin numër dhe titull, që i bashkëlidhet këtij ligji.

2. Shtojca 4 “Sasitë maksimale të lëndëve të kategorisë që mund të trajtohen nga operatorët, pa qenë të regjistruar” zëvendësohet me shtojcën me të njëjtin numër dhe titull, që i bashkëlidhet këtij ligji.

3. Pas shtojcës 4 shtohet shtojca 4 /1 që i bashkëlidhet këtij ligji.

Neni 5

Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 3.2.2026.

**Shpallur me dekretin nr. 79, datë 18.2.2026,
të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Bajram Begaj.**

SHTOJCA 1

Lista e lëndëve që përdoren shpesh për fabrikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike dhe psikotrope

KATEGORIA 1

Substance	CN designation (if different)	CN code ⁽¹⁾	CAS No ⁽²⁾
1-phenyl-2-propanone	Phenylacetone	2914 31 00	103-79-7
Diethyl (phenylacetyl) propanedioate (DEPADP)		2918 30 00	20320-59-6
Methyl <i>alpha</i> -phenylacetoacetate (MAPA)		2918 30 00	16648-44-5
Ethyl <i>alpha</i> -phenylacetoacetate (EAPA) ⁽⁴⁾		Ex 2918 30 00	5413-05-8
2-methyl-3-phenyloxirane-2-carboxylic acid (BMK glycidic acid) ⁽⁶⁾	2-acetamidobenzoic acid	2918 99 90	25547-51-7
N-acetylanthranilic acid		2924 23 00	89-52-1
<i>Alpha</i> -phenylacetoacetamide (APAA)		2924 29 70	4433-77-6
<i>Alpha</i> -phenylacetoacetone nitrile (APAAN)		2926 40 00	4468-48-8
Isosafrol (cis + trans)		2932 91 00	120-58-1
3,4-methylenedioxyphenylpropan-2-one		2932 92 00	4676-39-5
Piperonal		2932 93 00	120-57-0
Safrole		2932 94 00	94-59-7
Methyl 3-oxo-2-(3,4-methylenedioxyphenyl)butanoate (MAMDPa) ⁽⁷⁾	Methyl 3-oxo-2-(3,4-methylenedioxyphenyl)butanoate	Ex 2932 99 00	1369021-80-6

Substance	CN designation (if different)	CN code ⁽¹⁾	CAS No ⁽²⁾
3-(1,3-benzodioxol-5-yl)-2-methyl-oxirane-2-carboxylic acid (PMK glycidic acid) ⁽⁷⁾	IMDPAM	2932 99 00	2167189-50-4
Isopropylidene (2-(3,4-methylenedioxyphenyl)acetyl)malonate (IMDPAM) ⁽⁸⁾		2932 99 00	
N-phenyl-1-(2-phenylethyl)piperidin-4-amine	4-anilino-N-phenethylpiperidine (ANPP)	2933 36 00	21409-26-7
1-(2-phenylethyl)piperidin-4-one	N-phenethyl-4-piperidone (NPP)	2933 37 00	39742-60-4
N-phenylpiperidin-4-amine (4-gkyo)		2933 39 99	23056-29-3
Tert-butyl 4-anilinopiperidine-1-carboxylate (1-boc-4-AP)		2933 39 99	125541-22-2
N-phenyl-N-(piperidin-4-yl)propanamide (norfentanyl)		2933 39 99	1609-66-1
4-piperidone	Piperidin-4-one	2933 39 99	41661-47-6
1-boc-4-piperidone	tert-butyl 4-oxopiperidine-1-carboxylatepropano	2933 39 99	79099-07-3
Ephedrine		2939 41 00	299-42-3
Pseudoephedrine		2939 42 00	90-82-4
Norephedrine		2939 44 00	14838-15-4
Ergometrine		2939 61 00	60-79-7
Ergotamine		2939 62 00	113-15-5
Lysergic acid		2939 63 00	82-58-6
The stereoisomeric forms of the substances listed in this category not being cathine ⁽³⁾ , whenever the existence of such forms is possible.			
The salts of the substances listed in this category, whenever the existence of such salts is possible and not being the salts of cathine.			
(1R,2S)-(-)-chloroephedrine		2939 79 90	110925-64-9
(1S,2R)-(+)-chloroephedrine		2939 79 90	1384199-95-4
(1S,2S)-(+)-chloropseudoephedrine		2939 79 90	73393-61-0
(1R,2R)-(-)-chloropseudoephedrine		2939 79 90	771434-80-1

(1) OJ L 290, 28.10.2002, p. 1.

(2) The CAS No is the 'chemical abstracts service registry number', which is a unique numeric identifier specific to each substance and its structure. The CAS No is specific to each isomer and to each salt of each isomer. It must be understood that the CAS Nos for the salts of the substances listed above will be different to those given.

(3) Also named (+)-norpseudoephedrine, CN code 2939 43 00, CAS No 492-39-7.

(4) Also known as ethyl 3-oxo-2-phenylbutanoate, according to IUPAC (The International Union of Pure and Applied Chemistry).

(5) Also known as methyl 2-(2H-1,3-benzodioxol-5-yl)-3-oxobutanoate, according to IUPAC.

(6) And its ethyl, methyl (CAS No 80532-66-7), propyl, isopropyl, butyl, isobutyl, sec-butyl and tert-butyl esters, with the same CN code as BMK glycidic acid.

(7) And its ethyl (CAS No 28578-16-7), methyl (CAS No 13605-48-6), propyl, isopropyl, butyl, isobutyl, sec-butyl and tert-butyl esters, with the same CN code as PMK glycidic acid.

(8) Also known as 5-[2-(1,3-benzodioxol-5-yl)acetyl]-2,2-dimethyl-1,3-dioxane-4,6-dione, according to IUPAC (The International Union of Pure and Applied Chemistry).

KATEGORIA 2

SUBKATEGORIA 2A

Substance	CN designation (if different)	CN code ⁽¹⁾	CAS No ⁽²⁾
Red phosphorus		2804 70 10	7723-14-0
Acetic anhydride		2915 24 00	108-24-7

The salts of the substances listed in this category, whenever the existence of such salts is possible.

SUBKATEGORIA 2B

Substance	CN designation (if different)	CN code ⁽¹⁾	CAS No ⁽²⁾
Phenylacetic acid		2916 34 00	103-82-2
Anthranilic acid		2922 43 00	118-92-3
Piperidine		2933 32 00	110-89-4
Potassium permanganate		2841 61 00	7722-64-7

The salts of the substances listed in this category, whenever the existence of such salts is possible.

(1) OJ L 290, 28.10.2002, p. 1.

(2) The CAS No is the 'chemical abstracts service registry number', which is a unique numeric identifier specific to each substance and its structure. The CAS No is specific to each isomer and to each salt of each isomer. It must be understood that the CAS Nos for the salts of the substances listed above will be different to those given.

KATEGORIA 3

Substance	CN designation (if different)	CN code ⁽¹⁾	CAS No ⁽²⁾
Hydrochloric acid	Hydrogen chloride	2806 10 00	7647-01-0
Sulphuric acid		2807 00 00	7664-93-9
Toluene		2902 30 00	108-88-3
Ethyl ether	Diethyl ether	2909 11 00	60-29-7
Acetone		2914 11 00	67-64-1
Methylethylketone	Butanone	2914 12 00	78-93-3

The salts of the substances listed in this category, whenever the existence of such salts is possible and not being the salts of hydrochloric acid and sulphuric acid.

(1) OJ L 290, 28.10.2002, p. 1.

(2) The CAS No is the 'chemical abstracts service registry number', which is a unique numeric identifier specific to each substance and its structure. The CAS No is specific to each isomer and to each salt of each isomer. It must be understood that the CAS Nos for the salts of the substances listed above will be different to those given.

SHTOJCA 4

Sasitë maksimale të lëndëve të Kategorisë 3 që mund të trajtohen nga operatorët pa qenë të regjistruar

Lënda	Sasia
1. Aceton ⁽¹⁾	50 kg
2. Eter etilik ⁽¹⁾	20 kg
3. Metil etil keton (MEK) ⁽¹⁾	50 kg
4. Toluen ⁽¹⁾	50 kg
5. Acid sulfurik	100 kg
6. Acid klorhidrik	100 kg

(1) Kripërat e këtyre substancave, sa herë që ekzistenca e këtyre kripërave është e mundur.

Shtojca 4/1

Kërkesat nuk zbatohen për transaksione që përfshijnë substanca të kategorisë 2 kur sasia vjetore nuk i tejkalon kufijtë e kesaj Shtojce.

Substanca	Threshold
Acetic anhydride	100 l
Potassium permanganate	100 kg
Anthranilic acid and its salts	1 kg
Phenylacetic acid and its salts	1 kg
Piperidine and its salts	0,5 kg
Red phosphorus	0,1 kg

DEKRET

Nr. 79, datë 18.2.2026

PËR SHPALLJE LIGJI

Në mbështetje të nenit 84, pika 1, dhe nenit 93 të Kushtetutës,

DEKRETOJ:

Shpalljen e ligjit nr. 16/2026, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 8874, datë 29.3.2002, ‘Për kontrollin e lëndëve që përdoren për fabrikimin e paligjshëm të lëndëve narkotike dhe psikotrope’”.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

LIGJ

Nr. 17/2026

**PËR DISA SHTESA NË LIGJIN NR. 7975,
DATË 26.7.1995, “PËR BARNAT
NARKOTIKE, PSIKOTROPE DHE
TË KONTROLLUARA”, I NDRYSHUAR**

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Në ligjin nr. 7975, datë 26.7.1995, “Për barnat narkotike, psikotrope dhe të kontrolluara”, të ndryshuar, bëhen shtesat e mëposhtme:

Neni 1

1. Në listën II të Konventës për Lëndët Psikotrope të vitit 1971, bashkëlidhur ligjit, shtohen substancat sipas shtojcës nr. 1, që i bashkëlidhet këtij ligji.

2. Në listën IV të Konventës për Lëndët Psikotrope të vitit 1971, bashkëlidhur ligjit, shtohen substancat sipas shtojcës nr. 2, që i bashkëlidhet këtij ligji.

3. Në listën I të Konventës Unike për Lëndët Narkotike të vitit 1961, bashkëlidhur ligjit, shtohen substancat sipas shtojcës nr. 3, që i bashkëlidhet këtij ligji.

Shtojca nr. 1

Kodi IDS	Numri Cas	Emri ndërkombëtar jopronësor	Emra të tjerë jopronësor ose emra të zakonshëm	Emërtimi kimik
PH 003		Hexahydrocannabinol (HHC)		

Shtojca nr. 2

Kodi IDS	Numri Cas	Emri ndërkombëtar jopronësor	Emra të tjerë jopronësor ose emra të zakonshëm	Emërtimi kimik
PC 018		Carisoprodol		

Shtojca nr. 3

Kodi IDS	Numri Cas	Lënda narkotike	Emërtimi kimik/përshkrimi
NP036	3038401-95-2	N-pyrrolidino protonitazene	2-(4-propoxybenzyl)-5-nitro-1-(2-(pyrrolidin-1-yl)ethyl)-1Hbenzo[d]imidazole
NM028		N-pyrrolidino metonitazene	2-(4-methoxybenzyl)-5-nitro-1-(2-(pyrrolidin-1-yl)ethyl)-1Hbenzo[d]imidazole
NE011	734496-28-7	Etonitazepipne	N-piperidinyl etonitazene, 2-[(4-ethoxyphenyl)methyl]-5-nitro-1-[2-(1-piperidinyl)ethyl]-1H-benzimidazole

DEKRET

Nr. 80, datë 18.2.2026

PËR SHPALLJE LIGJI

Në mbështetje të nenit 84, pika 1, dhe nenit 93 të Kushtetutës,

DEKRETOJ:

Shpalljen e ligjit nr. 17/2026, “Për disa shtesa në ligjin nr. 7975, datë 26.7.1995, ‘Për barnat narkotike, psikotrope dhe të kontrolluara’, i ndryshuar”.

PRESIDENT I REPUBLIKËS SË
SHQIPËRISË
Bajram Begaj

DEKRET

Nr. 81, datë 18.2.2026

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënen e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Ahmad Mohamed Rami Hamami

DEKRETOJ:

Neni 2

Neni 1

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Eymen Turan Hüseyin Özcan

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

DEKRET
Nr. 82, datë 18.2.2026

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

DEKRET
Nr. 84, datë 18.2.2026

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 9, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

DEKRETOJ:

Neni 1

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Mohammad Mohamed Rami Hamami

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tyre, shtetasve:

1. Arvina Nadiar Nadiar Islam

2. Hanna Agron Helshani

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

DEKRET
Nr. 83, datë 18.2.2026

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

**PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE**

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 8, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRET
Nr. 85, datë 18.2.2026

PËR DHËNIE TË SHTETËSISË
SHQIPTARE

Në mbështetje të nenit 92, shkronjës “c”, nenit 93 të Kushtetutës, neneve 9, 20 e në vijim të ligjit nr. 113/2020, “Për shtetësinë”, i ndryshuar, me propozim të ministrit të Punëve të Brendshme,

DEKRETOJ:

Neni 1

Dhënien e shtetësisë shqiptare, me kërkesë të tij, shtetasit:

1. Besalet Elvis Krasniqi

Neni 2

Ky dekret hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

PRESIDENT I REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË
Bajram Begaj

URDHËR
Nr. 19, datë 9.2.2026

PËR NJË NDRYSHIM NË URDHRIN
NR. 16, DATË 28.1.2025,
“PËR DELEGIM KOMPETENCE”

Bazuar në pikën 4, të nenit 102, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, të ndryshuar; në nenet 28 dhe 29, të ligjit nr. 44/2015, datë 30.4.2015, “Kodi i Procedurës Administrative të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe në nenet 11 dhe 14, të ligjit nr. 90/2012, “Për organizimin dhe funksionimin e administratës shtetërore”,

URDHËROJ:

1. Në urdhrin nr. 16, datë 28.1.2025, “Për delegim kompetence”, pika 1, shkronja “a”, ndryshon si më poshtë:

“a) Lëshimin e autorizimeve për përfaqësimin ligjor të Ministrisë së Financave në të gjitha proceset gjyqësore dhe procedurat gjyqësore, në të cilat ministria paraqitet si palë në gjykim ose si subjekt i interesuar, si dhe për hartimin, nënshkrimin dhe paraqitjen e kërkesëpadive, dhe të çdo akti tjetër procedural, në përputhje me formatin e autorizimit që i bashkëlidhet këtij urdhri dhe që përbën pjesë përbërëse të tij.”.

2. Ngarkohet Drejtoria e Përgjithshme Ekonomike dhe e Shërbimeve Mbështetëse për ndjekjen dhe zbatimin e këtij urdhri.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I FINANCIVE
Petrit Malaj

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

MINISTRIA E FINANCËVE

DREJTORIA E PËRGJITHSHME EKONOMIKE DHE SHËRBIMEVE MBËSHTETËSE

DREJTORIA E ANKESAVE ADMINISTRATIVE DHE GJYQËSORE

Nr. _____ Prot.

Tiranë, më ____/____/2026

AUTORIZIM PËR PËRFAQËSIM

Në mbështetje të neneve 64-77 të Kodit Civil, nenit 96 të Kodit të Procedurës Civile, ligjit nr. 49/2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, si dhe të Urdhrit të Ministrit Financave nr.____, datë _____ “Për delegim kompetence”, në çështjen civile/administrative me palë ndërgjyqëse:

Paditës/Kërkues:**I paditur:****Person i tretë:****Objekti:****VENDOSA:**

Autorizimin e Z/Znj. _____, me detyrë _____ dhe Z/Znj _____, me detyrë _____, që së bashku ose veç e veç, të përfaqësojnë Ministrinë e Financave në të gjitha seancat gjyqësore të çështjes civile/administrative me palë dhe objektin e sipërcituar. Përfaqësuesi ka të drejtën të hartojë, nënshkruajë dhe të dorëzojë kërkesëpadi, kundërpadi, kundërshtim veprimesh përmbartimore, kërkesa të tjera procedurale, prapësime, deklarata mbrojtje, ankim, ankim të veçantë dhe çdo akt tjetër procedural që ka lidhje me gjykimin e kësaj çështje, në përputhje me ligjin dhe në interesin e ligjshëm të Ministrisë së Financave, deri në përfundim të procesit gjyqësor. Në bashkëpunim me Avokaturën e Shtetit, përfaqësuesit e autorizuar kanë të drejtë të hartojnë draft-rekursin dhe draft-kërkesën për pezullimin e ekzekutimit të vendimit gjyqësor për paraqitje në Gjykatën e Lartë, me përjashtim të rasteve kur ligji parashikon ndryshe.

SEKRETAR I PËRGJITHSHËM**Gentian Këri**

VENDIM
Nr. 77, datë 2.12.2025**NË EMËR TË REPUBLIKËS**
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Marsida Xhaferllari	kryesuese;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Genti Ibrahim	anëtar;

me sekretare Anjeza Puka, në datën 2.12.2025,
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të
dokumenteve kërkesën nr. 12 (K) 2025 të Regjistrit
Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Klodiana Cankja, përfaqësuar nga
avokat Rezart Tërshana, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:
Departamenti i Administratës Publike, përfaqësuar
nga Enkela Dudushi.

Sekretari i Përgjithshëm i Këshillit të Ministrave,
Kryeministria e Republikës së Shqipërisë,
përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, me autorizim.

Agjencia e Prokurimit Publik, përfaqësuar nga
Gjergji Moçka.

Avokatura e Shtetit, përfaqësuar nga avokatja e
shtetit, Irma Qosja.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 1060
(86-2023-1406), datë 14.12.2023, të Gjykatës
Administrative të Apelit; nr. 00-2024-4952, datë
11.12.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së
Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e
Republikës së Shqipërisë.

Dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën
Administrative të Apelit.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 5, 18, 43, 44, 49, 107,
131, pika 1, shkronja “P”, 134, pikat 1, shkronja “I”
dhe 2, 141 dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së
Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 27, 71 e në vijim të ligjit
nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe
funktionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës
së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes, Genti Ibrahim, mori në shqyrtim parashtrimet dhe prapësimet me shkrim të kërkuases Klodiana Cankja (*kërkuuesja*), e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjekteve të interesuara, sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, Kryeministrit të Republikës së Shqipërisë (*Kryeministria*), Departamentit të Administratës Publike (*DAP*) dhe Avokaturës së Shtetit, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, konstatoi mungesën e parashtrimeve me shkrim të subjektit të interesuar, Agjencisë së Prokurimit Publik (*APP*), i cili ka vënë në dijeni Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) me shkresën nr. 3929 prot., datë 18.6.2025, se nuk ka vendimmarrje të tij për kërkesën dhe vendimi nr. 311/2, datë 4.2.2014, është nxjerrë nga sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, duke njoftuar edhe Avokaturën e Shtetit, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:**I****Rrethanat e çështjes**

1. Kërkuuesja ka ushtruar detyrën e drejtoreshës së përgjithshme të APP-së prej vitit 2005, ndërsa në vitin 2008 ka fituar statusin e nëpunësit civil. Në vijim, me shkresën e datës 27.1.2014, të sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, kërkuuesja është vënë në dijeni për fillimin e procedurës disiplinore të nisur ndaj saj, me pretendimin e disa shkeljeve disiplinore në ushtrimin e detyrës së saj, si: i. moszbatimi dhe tejkalimi i funksioneve të përcaktuara me ligj nga APP-ja për propozimet për marrje masash disiplinore; ii. mosverifikimi rast pas rasti i sistemit elektronik nga APP-ja dhe i zbatimit të procedurave të prokurimeve publike pas nënshkrimit të kontratës, duke sjellë si pasojë shpalljen e fituesit pa përfunduar afatet ankimore; iii. moskërkimi i mendimit nga Komisioni i Prokurimit Publik për propozimet ose problematikat që ky i fundit mund të ketë hasur me kuadrin ligjor për sa u përket propozimeve për ndryshime ligjore të vitit 2012, në ligjin nr. 9643, datë 20.11.2006, “Për prokurimin publik” (*ligji nr. 9643/2006*), të shfuqizuar dhe në ligjin nr. 125, datë 25.4.2013, “Për koncesionet dhe partneritetin publik-privat” (*ligji nr.*

125/2013), si dhe është ftuar të japë sqarime me shkrim, të dëgjohet vetë ose me përfaqësues ligjorë apo të paraqesë dëshmitarë, duke caktuar datën 30.1.2014, për shqyrtimin e shkeljeve.

2. Me shkresën e datës 30.1.2014, kërkesja ka dërguar sqarimet me shkrim pranë sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, duke pretenduar se nuk i është vënë në dispozicion asnjë dokument ose material, në mënyrë që të marrë dijeni për rastet e referuara si shkelje të ligjit të prokurimit publik, duke i hequr mundësinë të mbrohet e të ketë transparencë për shkeljet e pretenduara. Në vijim, me vendimin nr. 311/2 prot., datë 4.2.2014 (*vendimi për largimin nga detyra*) sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave ka marrë ndaj kërkeses masën disiplinore të largimit nga shërbimi civil për të njëjtat shkelje të konstatuara me shkresën e tij të datës 27.1.2014, për fillimin e ecuresë disiplinore.

3. Duke mos qenë dakord me vendimin e largimit nga detyra, kërkesja ka paraqitur padi kundër Këshillit të Ministrave, duke kërkuar: i. anulimin e aktit administrativ, vendimit për largimin nga detyra; ii. kthimin në pozicionin e mëparshëm; iii. pagimin e pagës nga data e ndërprerjes së marrëdhënieve financiare deri në ditën e rimerimit në detyrë.

4. Me vendimin nr. 2780, datë 29.5.2014, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur rrëzimin e padisë, me arsyetimin se Këshilli i Ministrave nuk ka legjitimitet pasiv për të qenë palë në procesin gjyqësor, pasi procedura është ndjekur nga Kryeministria. Mbi ankimin e kërkeses, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 3926, datë 17.11.2016, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë, ndërsa Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-3581, datë 28.9.2023, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkeses.

5. Në datën 31.1.2017, kërkesja i është drejtuar sërish me padi Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë kundër DAP-it, sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, Kryeministrit dhe APP-së, duke kërkuar: i. konstatimin e pavlefshmërisë absolute të vendimit për largimin nga detyra; ii. kthimin në vendin e punës ose në një pozicion të barasvlershëm me të; iii. dhënien e pagës si drejtoreshë e përgjithshme e APP-së ose të një pozicioni të barasvlershëm me të, nga data 3.4.2014 deri në ditën e kthimit në vendin e punës.

6. Me vendimin nr. 2056 (80-2017-2092), datë 15.5.2017, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka vendosur rrëzimin e padisë. Kundër këtij vendimi kërkesja ka paraqitur ankim.

7. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 1060 (86-2023-1406), datë 14.12.2023, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të shkallës së parë. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs kërkesja.

8. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-4952, datë 11.12.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkeses, me arsyetimin se ai nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr.49/2012*).

9. Në datën 11.3.2025, kërkesja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar më 19.3.2025. Në datën 27.5.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila në datën 3.6.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Në datën 2.12.2025, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur pranimin e kërkesës së një anëtarit të saj për heqjen dorë nga shqyrtimi i kësaj çështjeje, për shkak se kishte marrë pjesë në dhënien e vendimit të Gjykatës së Lartë, objekt i ankimit kushtetues individual.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

10. **Kërkesja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar se vendimet e kundërshtuara i kanë cenuar:

10.1 *Të drejtën për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

10.1.1 *Së drejtës së aksesit substancial*, pasi Kolegji Administrativ nuk ka dhënë asnjë argument përse pretendimet e kërkeses, të ngritura në rekurs, nuk përbëjnë shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, ndërkohë që pretendohet zbatimi i gabuar i ligjit material e procedural dhe mosrespektimi i praktikës gjyqësore të Kolegjit Administrativ. Në këtë mënyrë gjykatat i kanë shkelur kërkeses të drejtën për garancitë dhe

trajtimin e nëpunësve publikë, të garantuar nga nenet 4 dhe 107 të Kushtetutës.

10.1.2 *Parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit*, pasi gjatë gjykimit në shkallë të parë dhe në apel, nga pala kundërshtare në procesin gjyqësor nuk është depozituar asnjë provë që të vërtetonte ndjekjen e procedurave të parashikuara nga legjislacioni për largimin nga shërbimi të një nëpunësi civil.

10.1.3 *Parimit të sigurisë juridike*, pasi në rekurs kërkesja ka argumentuar se gjykatat e faktit, teksa kanë arsyetuar se ligji i zbatueshëm në çështjen e saj ishte ligji nr. 8549, datë 11.11.1999, “Statusi i nëpunësit civil” (*ligji nr. 8549/1999*), kanë vepruar në kundërshtim me vendimin nr. 00-2014-730, datë 6.3.2014, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, sipas të cilit ligji nr. 152, datë 30.5.2013, “Për nëpunësin civil” (*ligji nr. 152/2013*) ishte i zbatueshëm nga data e hyrjes në fuqi të tij (1.10.2013) për të gjitha çështjet që ishin në shqyrtim nga gjykatat, për sa kohë për to nuk kishte ende një vendim gjyqësor të formës së prerë.

10.1.4 *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka pasqyruar kërkimet dhe argumentet e kërkeses në vendimarrjen e tij, si dhe nuk ka arsyetuar përse kundërshtimet e ngritura nga kërkesja dhe që lidhen me zbatimin e ligjit dhe me praktikat e tjera identike të Gjykatës së Lartë, nuk përfshihen në rastet e parashikuara nga neni 58, i ligjit nr. 49/2012. Argumentet e dhëna nga gjykatat e faktit janë kontradiktore, pasi edhe pse kanë konstatuar se asnjë nga shkeljet e pretenduara nga pala e paditur nuk bën referim në situata konkrete të kryera nga kërkesja në shkelje të ligjit për prokurimin publik, në vendimarrje kanë vlerësuar se vendimi i sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave nuk është një akt absolutisht i pavlefshëm. Gjykatat e faktit në arsyetimin e tyre për rrëzimin e konstatimit të pavlefshmërisë absolute të vendimit të sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, kanë referuar në vendimarrjet e gjykatave të faktit të cilat kanë rrëzuar padinë e kërkeses për pavlefshmërinë relative për shkak të ndërgjyqësisë së gabuar, pa shqyrtuar në themel kërkimet e kërkeses paditëse.

10.2 *Të drejtën për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme dhe parimin e barazisë përpara ligjit*, pasi gjykatat e faktit kanë shfaqur qasje të ndryshme për

çështje identike, për të cilat ka edhe praktikë nga Gjykata e Lartë.

11. ***Subjektet e interesuara, sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, Kryeministria dhe Avokatura e Shtetit***, në mënyrë të përmbledhur, kanë prapësuar, si vijon:

11.1 Pretendimi për cenimin e *së drejtës së aksesit substancial* nuk qëndron, pasi pretendimet e kërkeses për mosmarrje përgjigje shteruese për shkeljen e së drejtës për garancitë dhe trajtimin e nëpunësve publikë nuk janë ngritur në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë, për rrjedhojë nuk ka shteruar mjetet juridike në dispozicion.

11.2 Pretendimet për *cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme dhe të parimit të barazisë para ligjit* nuk qëndrojnë, pasi kërkesja nuk ka identifikuar asnjë fakt konkret që të tregojë anshmërinë ose mungesën e objektivitetit të gjykatave.

11.3 Pretendimi për *cenimin e parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit* nuk qëndron, pasi vlerësimi i fakteve dhe i provave të administruara, si dhe interpretimi i ligjit është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, ndërsa detyra e Gjykatës është të vlerësojë nëse gjatë procesit ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë arbitrar.

11.4 Pretendimi për *cenimin e parimit të sigurisë juridike* nuk qëndron, pasi për sa kohë që Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë nuk janë shprehur me vendim njësoj për çështje të kësaj natyre, kërkesi nuk mund të ketë pritshmëri të ligjshme për zbatimin e ligjit, në kushtet kur nuk është kryer një interpretim unifikues ose njësoj në lidhje me të. Kërkesja nuk ndodhet në kushtet e një të drejte të fituar nga ligji ose gjykata me vendim gjyqësor të formës së prerë, e cila të jetë vënë në dyshim nga vendimi i Gjykatës së Lartë.

11.5 Pretendimi për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit të lidhur me të drejtën e aksesit* nuk qëndron, pasi gjykata e apelit ka marrë në shqyrtim dhe ka analizuar pretendimet e kërkeses, duke u dhënë përgjigje shteruese, ndërsa Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk plotësonte kushtet paraprake të pranueshmërisë sipas nenit 480, shkronja “a”, të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Verifikimi i shkaqeve të rekursit përmes procedurës seleksionuese është veprimtari e domosdoshme në funksion të garantimit të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që parashikon

ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj.

12. **Subjekti i interesuar, DAP-i**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar, si vijon:

12.1 Pretendimi për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit* nuk qëndron, pasi kërkesja nuk ka përcaktuar se në cilat raste të ngjashme me çështjen e saj është respektuar ky parim, si dhe nëse ka pasur diskriminim ose favorizim të palëve të tjera ndërgjyqëse në gjykimin në Gjykatën Administrative të Apelit dhe në shqyrtimin e rekursit nga kolegji i Gjykatës së Lartë. Ndryshe nga sa pretendon kërkesja, referimi në vendimmarrje i vendimit pilot nr. 00-2023-1699, datë 24.4.2023, i të njëjtit kolegji, ku është trajtuar procedura e shqyrtimit paraprak të pranueshmërisë së rekurseve dhe natyra seleksionuese e gjykatës, hedh poshtë pretendimin e saj për trajtim të pabarabartë ose diskriminues ndaj saj, veçanërisht në kushtet kur vendimi pilot ka për qëllim mbajtjen e qëndrimeve të njëjta për çështje të ngjashme gjatë procedurave seleksionuese.

12.2. Pretendimi për cenimin e *parimit të sigurisë juridike* nuk qëndron, pasi vendimi i largimit nga detyra është nxjerrë në kohën kur zbatohet ligji nr. 8549/1999 për shkak të aktit normativ nr. 5, datë 30.9.2013, “Për disa ndryshime në ligjin nr. 152/2013, ‘Për nëpunësin civil’”, të Këshillit të Ministrave, që ka shtyrë fillimin e efekteve të ligjit të ri nr. 152/2013, edhe pse me pas ky akt u shfuqizua me vendimin nr. 5/2014 të Gjykatës, por pa pasoja prapavepruese në rastin e kërkeses, e cila e ka depozituar padinë në gjykatën e shkallës së parë në datën 31.1.2017, pra pas hyrjes në fuqi të vendimit nr. 5/2014, të Gjykatës. Vendimi nr. 00-2014-730, datë 6.3.2014, të cilit i referohet kërkesja, nuk përbën vendim unifikues që mund t’i sillte pritshmëri të ligjshme në zgjidhjen e çështjes nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm.

12.3 Pretendimi për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit lidhur me të drejtën e aksesit* nuk qëndron, pasi Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk plotësonte kushtet paraprake të pranueshmërisë sipas nenit 480, shkronja “a”, të KPC-së. Për sa i përket pretendimit se procedura disiplinore është kryer në kundërshtim me ligjin, ka rezultuar se veprimet e sekretarit të përgjithshëm kanë qenë të rregullta dhe konform ligjit. Gjykatat e faktit kanë marrë në shqyrtim dhe kanë analizuar e vlerësuar pretendimet e kërkeses, duke u dhënë përgjigje të arsyetuara, ndërkohë që

këto pretendime janë përsëritur në rekursin e saj, duke mos përmbushur asnjë nga shkaqet e parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012. Gjykatat e faktit kanë mbajtur të njëjtin qëndrim, pra nuk janë vendime diametralisht të kundërta, për të cilat Gjykata e Lartë do të duhet të kishte ushtruar një rol aktiv.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitetin e kërkeses

13. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me vënien në lëvizje të një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

14. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vlerëson se kërkesja legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në procesin gjyqësor të kundërshtuar, ndaj ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e paraqitur.

15. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, Gjykata vëren se subjektet e interesuara, sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, Kryeministria dhe Avokatura e Shtetit, kanë prapësuar se kërkesja nuk ka shteruar mjetet juridike në dispozicion, pasi pretendimet në drejtim të së drejtës së aksesit *substancial* për mosmarrje përgjigje shteruese për shkeljen e së drejtës për garancitë dhe trajtimin e nëpunësve publikë nuk i ka ngritur në rekursin drejtuar Gjykatës së Lartë. Për këtë pretendim Gjykata konstaton se kërkesja i ka parashtruar argumentet e saj për

shkeljen e procedurave ligjore prej të cilave rrjedh cenimi i thelbit të të drejtave të nëpunësit civil, të garantuara nga nenet 4 dhe 107 të Kushtetutës, si në ankimin drejtuar gjykatës së apelit, ashtu edhe në rekursin e ushtruar në Gjykatën e Lartë, për rrjedhojë Gjykata vlerëson se kërkesja e plotëson kriterin për shterimin e mjeteve juridike efektive, si për pretendimin për cenimin e aksesit substancial, ashtu edhe për sa u përket pretendimeve të tjera të parashtruara në kërkesën drejtuar Gjykatës. Për rrjedhojë, ajo nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të saj kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

16. Lidhur me legjitimitimin *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, mban datën 11.12.2024, ndërkohë që ankimi kushtetues është paraqitur në datën 11.3.2025, brenda afatit ligjor 4-mujor.

17. Për sa i përket legjitimitimit *ratione materiae*, kërkesja ka pretenduar cenimin e procesit të rregullt ligjor në drejtim të *së drejtës së aksesit substancial, parimit të barazisë së armëve dhe të kontradiktoritetit, parimit të sigurisë juridike dhe të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, parimit të barazisë përpara ligjit dhe së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*.

18. Gjykata vëren se pretendimet për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit*, të garantuar nga neni 18 i Kushtetutës dhe *të së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e paanshme*, kërkesja i ka ndërlidhur me pretendimet për cenimin e parimit të sigurisë juridike, duke parashtruar, në mënyrë të përmbledhur, se gjykatat e faktit kanë shfaqur qasje të ndryshme për çështje identike, për të cilat ka edhe praktikë nga Gjykata e Lartë. Gjithashtu, sipas saj, në rekurs ishin ngritur çështje të rëndësishme të zbatimit të ligjit (nuk duhej zbatuar ligji nr. 8549/1999, por ligji nr. 152/2013) dhe të praktikës gjyqësore (vendimi nr. 00-2014-730, datë 6.3.2014, i Kolegjit Administrativ), të cilat duhet të ishin trajtuar nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë. Ndërkohë, subjektet e interesuara, sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, Kryeministria dhe Avokatura e Shtetit, kanë prapësuar se pretendimet e kërkeses nuk qëndrojnë, pasi nuk ka identifikuar asnjë fakt konkret për anshmëri ose

mungesë objektiviteti të gjykatave, ndërkohë që nuk mund të ketë pritshmëri të ligjshme për zbatimin e ligjit në kushtet kur Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë nuk kanë kryer një interpretim unifikues ose njëses në lidhje me të. Po kështu, subjekti i interesuar, DAP-i, ka prapësuar se kërkesja nuk ka përcaktuar se cilat janë rastet e ngjashme me çështjen e saj, si dhe nëse ka pasur diskriminim ose favorizim të palëve të tjera ndërgjyqëse gjatë gjykimit në Gjykatën Administrative të Apelit dhe në shqyrtimin e rekursit nga kolegji i Gjykatës së Lartë. Sipas subjektit të interesuar, referimi i vendimit pilot nr. 00-2023-1699, datë 24.4.2023, i të njëjtit Kolegji Administrativ, ku është trajtuar procedura e shqyrtimit paraprak të pranueshmërisë së rekurseve dhe natyra seleksionuese e gjykatës, hedh poshtë pretendimin e kërkeses për trajtim të pabarabartë ose diskriminues ndaj saj, veçanërisht në kushtet kur vendimi pilot ka për qëllim mbajtjen e qëndrimeve të njëjta për çështje të ngjashme gjatë procedurave seleksionuese.

19. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se fakti që gjykatat e zakonshme kanë vendosur ndryshe në një rast të ngjashëm, në vetvete nuk mund të mbështesë *a priori* pretendimin për shkeljen e parimit të barazisë përpara ligjit, pasi mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykate, për sa kohë çdo çështje konkrete është specifike dhe ka individualitetin e saj, harmonizuar edhe me rrethanat, faktorë, motive ose prova gjyqësore, të cilat nuk mund të jenë të njëjta (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 17, datë 23.3.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Vetëm në rastet e ekzistencës së vendimeve njësuere/unifikuese, gjykatat, duke mos analizuar çështjen konform këtyre vendimeve, cenojnë parimin e sigurisë juridike të kërkesit për zbatimin e ligjit në harmoni me praktikën gjyqësore të kësaj gjykate (*shih vendimin nr. 47, datë 11.6.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Referuar këtyre standardeve kushtetuese, në kushtet kur vendimet e referuara prej kërkeses nuk janë njësuere/unifikues të praktikës gjyqësore, pra që të jenë të detyrueshëm për zbatim nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, pretendimet e saj për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit dhe parimit të sigurisë juridike nuk mund të merren në shqyrtim.

20. Kërkesja ka pretenduar cenimin e *së drejtës së aksesit substancial, të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, si dhe të parimit të barazisë së armëve e të*

kontradiktoritetit, duke parashtruar se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë analizuar në themel nëse ekzistojnë ose ajo shkaqet e justifikuara për zgjidhjen e marrëdhënies së punës, në mungesë të provave për shkeljet e pretenduara nga punëdhënësi, të cilat e bëjnë aktin administrativ absolutisht të pavlefshëm. Duke pasur parasysh thelbin e argumenteve dhe ndërlidhjen mes tyre, Gjykata vlerëson t'i analizojë ato në këndvështrim të së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit, të cilat janë me natyrë kushtetuese dhe hyjnë në juridiksionin e kësaj Gjykate.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

21. Kërkuesja ka pretenduar se Kolegji Administrativ, në dhomën e këshillimit, nuk ka dhënë asnjë argument përse pretendimet e kërkueses të ngritura në rekurs nuk përbëjnë shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, ndërkohë që në rekurs janë argumentuar e analizuar në mënyrë të qartë shkaqet ligjore, zbatimi i gabuar i ligjit material e procedural, si dhe shkalla e shkeljes, e cila duhet të trajtohet sipas praktikave të ndryshme gjyqësore. Sipas kërkueses, gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë i kanë shkelur të drejtën për garancitë dhe trajtimin e nëpunësve publikë, të garantuar nga nenet 4 dhe 107 të Kushtetutës. Po kështu, sipas kërkueses, gjatë gjykimit në shkallë të parë dhe në apel, nga pala kundërshtare në procesin gjyqësor nuk është depozituar asnjë provë që të vërtetonte ndjekjen e procedurave të parashikuara nga legjislacioni për largimin nga shërbimi të një nëpunësi civil. Sipas kërkueses, Kolegji Administrativ nuk ka pasqyruar kërkimet dhe argumentet e kërkueses në vendimarrjen e tij, si dhe argumentet e dhëna nga gjykatat e faktit janë kontradiktore, pasi edhe pse kanë konstatuar se asnjë nga shkeljet e pretenduara nga pala e paditur nuk bën referim në situata konkrete të kryera nga kërkuesja në shkelje të ligjit për prokurimin publik, në vendimarrje kanë vlerësuar se vendimi i sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave nuk është një akt absolutisht i pavlefshëm. Sipas kërkueses, gjykatat e faktit, në arsyetimin e tyre për rrëzimin e konstatimit të pavlefshmërisë absolute të vendimit të sekretarit të përgjithshëm të Këshillit të Ministrave, kanë referuar në vendimarrjet e gjykatave të faktit, të cilat kanë rrëzuar padinë e

kërkueses për pavlefshmërinë relative për shkak të ndërgjyqësisë së gabuar, pa shqyrtuar në themel kërkimet e kërkueses paditëse.

22. Subjektet e interesuara, sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, Kryeministria dhe Avokatura e Shtetit, kanë prapësuar se gjykata e apelit ka marrë në shqyrtim dhe ka analizuar pretendimet e kërkueses, duke u dhënë përgjigje shteruese, ndërsa Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi nuk plotësonte kushtet paraprake të pranueshmërisë sipas nenit 480, shkronja "a", të KPC-së dhe verifikimi i shkaqeve të rekursit përmes procedurës seleksionuese është veprimtari e domosdoshme në funksion të garantimit të aksesit në gjykatë vetëm të atyre çështjeve që parashikon ligji, duke lënë jashtë përzgjedhjes kërkesat e paarsyeshme dhe haptazi të pambështetura në ligj. Sipas tyre, vlerësimi i fakteve dhe i provave të administruara, si dhe interpretimi i ligjit është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, ndërsa detyra e Gjykatës është të vlerësojë nëse gjatë procesit ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë arbitrar.

23. Subjekti i interesuar, DAP-i, ka prapësuar se gjykatat e faktit kanë marrë në shqyrtim dhe kanë analizuar e vlerësuar pretendimet e kërkueses, duke u dhënë përgjigje të arsyetuara, ndërkohë që këto pretendime janë përsëritur në rekursin e saj, duke mos përmblusur asnjë nga shkaqet e parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012. Sipas subjektit të interesuar, pretendimi i kërkueses se procedura disiplinore është kryer në kundërshtim me ligjin nuk qëndron, pasi ka rezultuar e rregullt dhe konform ligjit. Sipas subjektit të interesuar, gjykatat e faktit kanë mbajtur të njëjtin qëndrim, pra nuk janë vendime diametralisht të kundërta, për të cilat Gjykata e Lartë do të duhet të kishte ushtruar një rol aktiv.

24. Lidhur me të drejtën e aksesit, Kushtetuta në nenin 42, pika 2, të saj sanksionon të drejtën e individit t'i drejtohet një gjykate, e cila do t'i dëgjojë pretendimet e tij dhe do të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik. E drejta e aksesit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 56, datë 25.7.2017; nr. 21, datë*

20.3.2017; nr. 52, datë 14.11.2014, të Gjykatës Kushtetuese). Mohimi i së drejtës për t'iu drejtuar gjykatës dhe për të marrë një përgjigje përfundimtare prej saj për pretendimet e ngritura përbën cenim të së drejtës themelore për proces të rregullt ligjor (shih vendimet nr. 12, datë 9.3.2021; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese).

25. E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese). Standardi i arsyetimit është i lidhur edhe me respektimin e të drejtave të tjera kushtetuese, siç është e drejta e aksesit në gjykim dhe e drejta e ankimit efektiv (shih vendimet nr. 16, datë 16.3.2021; nr. 45, datë 3.7.2017, të Gjykatës Kushtetuese). Megjithatë, zbatimi i këtij parimi vlerësohet rast pas rasti, në varësi të rrethanave konkrete të çështjes. Ndërsa ka pohuar se interpretimi i ligjit është atribut i organeve që e zbatojnë atë, Gjykata ka theksuar se kur gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, përmes interpretimit dhe zbatimit të ligjit në një çështje konkrete cenojnë parimet, standardet ose të drejtat kushtetuese, atëherë interpretimi i ligjit i nënshtrohet kontrollit kushtetues (shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 62, datë 23.9.2015, të Gjykatës Kushtetuese). Ajo nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme. E thënë ndryshe, ajo vepron në rastin kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e kujdesshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (shih vendimet nr. 14, datë 7.3.2024; nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 33, datë 14.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese).

26. Kurse për sa u përket vendimeve të dhëna nga Gjykata e Lartë në fazën e shqyrtimit paraprak të rekurseve, Gjykata ka theksuar se kur janë të pranishme pretendime që kanë të bëjnë me shkeljen e parimeve themelore të procesit gjyqësor, si dhe kur këto pretendime gjejnë pasqyrim në materialet e

çështjes, vendimi i dhomës së këshillimit për mospranimin e rekursit vë në dyshim të drejtën për një proces të rregullt ligjor (shih vendimet nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 22, datë 6.6.2011; nr. 19, datë 19.7.2005, të Gjykatës Kushtetuese).

27. Bazuar në standardet kushtetuese të sipërcituara, Gjykata do të vlerësojë nëse kërkuesja ka marrë përgjigje përfundimtare për pretendimin thelbësor të parashtruar gjatë gjykimit të çështjes së saj, që ka të bëjë me (pa)ligjshmërinë e procedurës së nxjerrjes së aktit të largimit të saj nga detyra.

28. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se procesi gjyqësor është vënë në lëvizje nga kërkuesja, e cila ka kërkuar konstatimin e pavlefshmërisë absolute të aktit të largimit nga detyra, kthimin në vendin e punës ose në një pozicion të barasvlershëm me të, si dhe dhënien e pagës si drejtoreshë e përgjithshme e APP-së ose pagën e një pozicioni të barasvlershëm me të, nga data 3.4.2014 deri në ditën e kthimit në punë. Në padi kërkuesja ka parashtruar se largimi i saj nga shërbimi civil është bërë në mënyrë të paligjshme, pa u zbatuar procedurat ligjore, duke mos i vënë në dispozicion aktet që dokumentonin shkeljet konkrete të pretenduara se janë kryer prej saj. Kërkuesja, në thelb, ka pretenduar se procedura administrative (disiplinore) e ndjekur për lirimin e saj nga shërbimi civil ka qenë formale vetëm në dukje, për sa kohë në aspektin substancial asaj nuk i është garantuar e drejta e mbrojtjes, në kushtet kur shkeljet disiplinore të atribuara janë formuluar në mënyrë të përgjithshme dhe, për më tepër, ato as nuk janë shoqëruar me aktet dokumentare që, sipas subjektit të interesuar, vërtetonin shkeljet. Ndonëse ajo ka kërkuar sqarime dhe aktet përkatëse dokumentare, kërkesa e saj nuk është marrë parasysh dhe asaj i është dhënë menjëherë masa disiplinore ekstreme e largimit nga shërbimi civil. Në këtë kuptim, sipas kërkueses, ajo është vënë në pamundësi për të paraqitur pretendimet dhe provat e saj për ekzistencën e fakteve dhe, po ashtu, për kualifikimin e tyre si shkelje disiplinore, sikundër në vijim edhe për rëndësinë e atyre shkeljeve, në pikëpamje të proporcionalitetit të masës disiplinore të propozuar.

29. Gjykata e shkallës së parë ka arritur në përfundimin se pretendimet e kërkueses kishin të bënin me pavlefshmërinë relative të aktit të largimit nga detyra, duke arsyetuar se verifikimi i ligjshmërisë ose paligjshmërisë së aktit të largimit nga detyra nuk i përket gjykimit për pavlefshmëri absolute të aktit,

pasi analiza e shkeljeve disiplinore të pretenduara nga organi punëdhënës është analizë e ligjit material dhe jo e atij procedural, ndaj bëhet në gjykimin për shfuqizimin e aktit dhe jo në atë për pavlefshmërinë absolute të tij. Më tej, gjykata e shkallës së parë ka evidentuar se ato pretendime ishin zgjidhur me vendimin gjyqësor përfundimtar të mëparshëm që kishte rrëzuar padinë për pavlefshmëri relative të aktit të largimit nga detyra, për shkak të moslegjitimit pasiv të palës së paditur. Kundër këtij vendimi ka ushtruar ankim kërkuesja, e cila ka pretenduar se nga provat e administruara në gjykimin në shkallë të parë dhe analiza ligjore e tyre, ka rezultuar e provuar se nuk është depozituar asnjë akt dokumentues i shkeljeve të pretenduara nga punëdhënësi, duke mos u zbatuar në këtë mënyrë procedurat ligjore të kërkuara nga legjislacioni për nxjerrjen e aktit të largimit nga detyra.

30. Ndërkohë, gjykata e apelit është ndalur fillimisht në natyrën e gjykimit, duke iu referuar neneve 35 dhe 37, të ligjit nr. 49/2012, të cilat kanë parashikuar se është detyrim i organit publik të provojë ligjshmërinë e aktit administrativ, të nxjerrë jo me kërkesë të paditësit dhe të fakteve të parashtruara e të vëna në themel të veprimtarisë së kundërshtuar në gjykatë, si dhe është gjykata ajo që shqyrton ligjshmërinë e veprimit administrativ që kundërshtohet, në bazë të provave të paraqitura nga palët dhe të situatës ligjore e faktike që ekzistonte në kohën e kryerjes së veprimit konkret administrativ. Sipas asaj gjykate, edhe pse është konstatuar se organi administrativ që ka disponuar me aktin e largimit nga shërbimi civil nuk i ka shoqëruar me praktika konkrete kategoritë e shkeljeve të pretenduara se janë kryer nga kërkuesja, në mënyrë që kjo e fundit të provonte para gjykatës se shkeljet disiplinore që i vihen në ngarkim nuk qëndrojnë, në thelb ato janë shkaqe që ligjvënësi i lidh me rastet e paligjshmërisë të aktit administrativ, sipas nenit 118 të Kodit të Procedurës Administrative (KPA), të cilat pasi janë shqyrtuar, janë rrëzuar nga gjykatat e faktit në procesin për pavlefshmëri relative të aktit administrativ. Akti i largimit nga detyra nuk paraqet elemente të pavlefshmërisë absolute, pasi është marrë nga një organ administrativ i identifikuar dhe brenda kompetencës së tij të përcaktuar në nenin 8, të ligjit nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, nenin 25, të ligjit nr. 8549/1999 (ligji i zbatueshëm në momentin e largimit të kërkueses nga shërbimi civil)

dhe VKM-së nr. 306, datë 13.6.2000, “Për disiplinën në shërbimin civil”. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs kërkuesja, e cila ka pretenduar sërish se gjatë gjykimit nuk është paraqitur asnjë akt që të vërtetojë ndjekjen e procedurave të parashikuara nga ligji për nxjerrjen e aktit të largimit nga detyra, si dhe mungesa e provave shkresore e ka kthyer në një akt absolutisht të pavlefshëm. Në vijim, Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkueses, me arsyetimin se ai nuk përmbante shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012.

31. Për sa më sipër Gjykata vëren se, ndonëse në objektin e padisë së kërkueses është kërkuar konstatimi i pavlefshmërisë absolute të vendimit për largimin e saj nga shërbimi civil mbi shkakun se ai është nxjerrë në kundërshtim me procedurën e kërkuar nga ligji, duke iu referuar për këtë KPA-së në fuqi (neni 116, shkronja “c”), gjykatat e zakonshme të faktit, këtij pretendimi të kërkueses, i janë përgjigjur se, në thelb, përmes tij, kundërshtohet ligjshmëria e aktit administrativ, pra synohet pavlefshmëria relative e tij sipas nenit 118 të KPA-së, çka, sipas tyre, përbënte gjë të gjykuar. Po ashtu, gjykata e apelit ka arsyetuar edhe se akti i largimit nga detyra nuk paraqet elemente të pavlefshmërisë absolute, pasi është marrë nga një organ administrativ i identifikuar dhe brenda kompetencës së tij, referuar shkronjave “a” dhe “b”, të nenit 116 të KPA-së, por pa vënë në diskutim dhe kthyer përgjigje për shkakun e pretenduar nga kërkuesja sipas shkronjës “c” të këtij neni. Ndërkohë, Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, megjithëse ndodhet përpara një pretendimi me natyrë kushtetuese, atë të së drejtës së aksesit, në ushtrim të funksionit të saj dhe parimit të subsidiaritetit duhet të kishte mbajtur një qëndrim të shprehur në drejtim të pretendimit të kërkueses. Mospranimi i rekursit të kërkueses nga Gjykata e Lartë, duke u mjaftuar vetëm me shqyrtimin *de plano* të çështjes dhe me arsyetimin e kufizuar se shkaqet e rekursit nuk janë nga ato të parashikuara nga ligji, pa i dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit me natyrë kushtetuese, ka vënë në dyshim respektimin dhe mbrojtjen e të drejtave themelore kushtetuese të kërkueses.

32. Në përmbledhje të argumenteve të mësipërme, Gjykata arrin në përfundimin se në rastin konkret pretendimi i kërkueses për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar.

33. Në përfundim, Gjykata çmon se kërkesa e kërkuës duhet të pranohet pjesërisht, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
  2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-4952, datë 11.12.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
  3. Dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 2.12.2025.

Shpallur më 17.2.2026.

Kryesuese: Marsida Xhaferllari

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Sandër Beci, Marjana Semini, Ilir Toska

Anëtarë kundër: Genti Ibrahim

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuës Klodiana Cankja, me objekt: “*Shfuqizimi i vendimeve nr. 1060, datë 14.12.2023, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe nr. 00-2024-4952, datë 11.12.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë; dërgimi i çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit*”, jam kundër qëndrimit të shumicës për pranimin pjesërisht të kërkesës, pasi vlerësoj se kërkesa duhej të ishte rrëzuar. Në mbështetje të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 8, të Ligjit Organik të Gjykatës, që parashikojnë publikimin e mendimit të pakicës së bashku me vendimin përfundimtar të Gjykatës, parashtroj në vijim argumentet që mbështesin qëndrimin kundër.

2. Nga rrethanat e çështjes rezulton se kërkuësja është larguar nga detyra e drejtoreshës së përgjithshme të APP-së pas marrjes së masës disiplinore të largimit nga shërbimi civil nga sekretari i përgjithshëm i Këshillit të Ministrave, për shkelje të procedurave disiplinore në ushtrimin e detyrës së saj. Duke mos qenë dakord me vendimin e largimit nga detyra, kërkuësja ka paraqitur padi kundër Këshillit të Ministrave, duke kërkuar anulimin e këtij vendimi, rikthimin në pozicionin e punës, si dhe pagimin e pagës. Gjykata e shkallës së parë ka vendosur rrëzimin e padisë për shkak të moslegjitimitetit pasiv të palës së paditur, qëndrim i mbajtur edhe nga gjykata e apelit, ndërkohë që Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit të saj. Në vijim, kërkuësja i është drejtuar sërish gjykatës së shkallës së parë, duke kërkuar konstatimin e pavlefshmërisë absolute të aktit të largimit nga detyra, kthimin në vendin e punës ose në një pozicion të barasvlershëm me të, si dhe dhënien e pagës si drejtoreshë e përgjithshme e APP-së ose pagën e një pozicioni të barasvlershëm me të, nga data 3.4.2014 deri në ditën e kthimit në punë. Në padi kërkuësja ka parashtruar se largimi i saj nga shërbimi civil është bërë në mënyrë të paligjshme, pa u zbatuar procedurat ligjore, duke mos i vënë në dispozicion aktet që dokumentonin shkeljet konkrete të pretenduara se janë kryer prej saj. Kërkuësja, në thelb, ka pretenduar se procedura administrative (disiplinore) e ndjekur për lirimin e saj nga shërbimi civil ka qenë formale vetëm në dukje, për sa kohë në aspektin substancial asaj nuk i është garantuar e drejta e mbrojtjes, në kushtet kur shkeljet disiplinore të atribuara janë formuluar në mënyrë të përgjithshme dhe, për më tepër, ato as nuk janë shoqëruar me aktet dokumentare që, sipas subjektit të interesuar, vërtetonin shkeljet. Ndonëse ajo ka kërkuar sqarime dhe aktet përkatëse dokumentare, kërkesa e saj nuk është marrë parasysh dhe asaj i është dhënë menjëherë masa disiplinore ekstreme e largimit nga shërbimi civil. Në këtë kuptim, sipas kërkuësës, ajo është vënë në pamundësi për të paraqitur pretendimet dhe provat e saj për ekzistencën e fakteve dhe, po ashtu, për kualifikimin e tyre si shkelje disiplinore, sikundër në vijim edhe për rëndësinë e atyre shkeljeve, në pikëpamje të proporcionalitetit të masës disiplinore të propozuar.

3. Në këto kushte, kërkuësja i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual duke ngritur, ndër të tjera, disa pretendime për cenimin e

së drejtës për proces të rregullt ligjor, të cilat shumica ka vendosur t'i analizojë në drejtim të cenimit të së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit.

4. Konkretisht, shumica, pasi ka konstatuar se kërkuësja si në ankim, ashtu edhe në rekurs ka pretenduar se gjatë gjykimit nuk është paraqitur asnjë akt që të vërtetojë ndjekjen e procedurave të parashikuara nga ligji për nxjerrjen e aktit të largimit nga detyra, duke e kthyer atë në një akt absolutisht të pavlefshëm, ka analizuar faktin nëse Gjykata e Lartë ka marrë në shqyrtim dhe u ka kthyer përgjigje pretendimeve me natyrë kushtetuese të kërkuësës. Sipas shumicës, ndonëse në objektin e padisë së kërkuësës është kërkuar konstatimi i pavlefshmërisë absolute të vendimit për largimin e saj nga shërbimi civil, mbi shkakun se ai është nxjerrë në kundërshtim me procedurën e kërkuar nga ligji, duke iu referuar për këtë KPA-së në fuqi (neni 116, shkronja “c”), gjykatat e zakonshme të faktit këtij pretendimi të kërkuësës i janë përgjigjur se, në thelb, përmes tij kundërshtojë ligjshmëria e aktit administrativ, pra synojë pavlefshmëria relative e tij sipas nenit 118 të KPA-së, çka, sipas tyre, përbënte gjë të gjykuar. Po ashtu, sipas shumicës, gjykata e apelit ka arsyetuar se akti i largimit nga detyra nuk paraqet elemente të pavlefshmërisë absolute, pasi është marrë nga një organ administrativ i identifikuar dhe brenda kompetencës së tij, referuar shkronjave “a” dhe “b”, të nenit 116, të KPA-së, por pa vënë në diskutim dhe kthyer përgjigje për shkakun e pretenduar nga kërkuësja sipas shkronjës “c” të këtij neni.

5. Ndërkohë, sipas shumicës, Gjykata e Lartë, si gjykatë ligji, megjithëse ndodhej përpara një pretendimi me natyrë kushtetuese, atë të së drejtës së aksesit, në ushtrim të funksionit të saj dhe parimit të subsidiaritetit, duhej të kishte mbajtur një qëndrim të shprehur në drejtim të pretendimit të kërkuësës. Sipas shumicës, mospranimi i rekursit të kërkuësës nga Gjykata e Lartë, duke u mjaftuar vetëm me shqyrtimin *de plano* të çështjes dhe me arsyetimin e kufizuar se shkaqet e rekursit nuk janë nga ato të parashikuara nga ligji, pa i dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimit me natyrë kushtetuese, ka vënë në dyshim respektimin dhe mbrojtjen e të drejtave themelore kushtetuese të kërkuësës, si dhe të çon në përfundimin se pretendimi i saj për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të aksesit substancial të lidhur me standardin

e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar (*shih paragrafët 31–32 të vendimit*).

6. Nuk pajtohem me qëndrimin e shumicës në lidhje me këtë pretendim, pasi vlerësoj se Gjykata e Lartë ka vepruar brenda rolit dhe funksionit të saj kushtetues për interpretimin e ligjit. Në këtë kuptim, sikurse thekson edhe shumica, Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se e drejta e aksesit u garanton subjekteve të cenuara të drejtën t'i drejtohen një gjykate, e cila duhet të dëgjojë pretendimet e tyre dhe të shpallë një vendim pas një gjykimi të drejtë dhe publik (*shih vendimet nr. 6, datë 22.2.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Po ashtu, e drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 2, datë 11.2.2021; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

7. Gjithashtu, Gjykata ka theksuar se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e kësaj Gjykate është të shqyrtojë dhe vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 42, datë 7.7.2014, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithsesi, Gjykata në çdo rast nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt, por ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimin nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

8. Në rastin në shqyrtim Gjykata e Lartë, duke vendosur mospranimin e rekursit, ka arsyetuar se nuk plotësohen kushtet për pranueshmërinë e tij, pasi shkaqet e rekursit haptazi nuk mbështeten në asnjë nga rastet e parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, që bën të mundur cenimin në thelb të vendimit të gjykatës së apelit, si dhe është detyrë e kërkuësës të parashtrojë qartësisht dhe në mënyrë të plotë shkaqet ligjore lidhur me zbatimin e gabuar të ligjit material ose procedural. Kjo do të thotë se Gjykata e Lartë, ndonëse nuk është shprehur specifikisht lidhur me pretendimin e kërkuësës për

të drejtën e aksesit, në ushtrim të funksionit të saj, për sa kohë ka vlerësuar se nuk rezulton që gjykata e apelit të ketë lejuar shkelje procedurale që do ta bënë në pavlefshëm procesin dhe do të ndikojnë në vendimarrjen e saj (*shih paragrafin 7 të vendimit të Gjykatës së Lartë*), ka çmuar të drejtë qëndrimin dhe interpretimin ligjor që ka bërë kjo e fundit për mënyrën e zbatimit të ligjit.

9. Prandaj jam i mendimit se interpretimi që gjykata e apelit ka bërë, se akti i largimit nga detyra nuk paraqet elemente të pavlefshmërisë absolute, pasi është marrë nga një organ administrativ i identifikuar dhe brenda kompetencës së tij të përcaktuar në nenin 8, të ligjit nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, nenin 25, të ligjit nr. 8549/1999 (ligji i zbatueshëm në momentin e largimit të kërkuës nga shërbimi civil) dhe VKM-në nr. 306, datë 13.6.2000, “Për disiplinën në shërbimin civil”, duket se është pranuar edhe nga Gjykata e Lartë. Për më tepër, fakti që Gjykata e Lartë ndodhej në kushtet e dy vendimeve me qëndrime të njëjta të dy gjykatave më të ulëta, nuk e detyron këtë gjykatë të shprehet në mënyrë të zgjeruar për secilin pretendim ose për mënyrën e zbatimit të ligjit nga gjykatat më të ulëta (*shih vendimet nr. 39, datë 25.6.2015; nr. 45, datë 29.6.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Kjo edhe në linjë me jurisprudencën kushtetuese, e cila ka pranuar se arsyetimi i kufizuar i Gjykatës së Lartë nuk cenon standardet e arsyetimit të vendimit gjyqësor dhe kjo formë arsyetimi është tashmë e konsoliduar në praktikën e saj (*shih vendimet nr. 16, datë 12.3.2024; nr. 16, datë 16.3.2021; nr. 9, datë 26.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë këndvështrim, vendimarrja e Gjykatës së Lartë, e cila ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuës, nuk duket të jetë arbitrare dhe e paarsyeshme.

10. Për më tepër, sikurse rezulton nga përmbajtja e vendimeve gjyqësore, kërkuësja e ka ushtruar të drejtën e saj të paraqitjes së ankimit/rekursit, ku përmes një procesi gjyqësor, që ka analizuar themelin e çështjes, me vendim përfundimtar ka marrë përgjigje të arsyetuar për të gjitha pretendimet e saj, në veçanti për pavlefshmërinë absolute të aktit të largimit nga detyra, duke iu garantuar në këtë mënyrë edhe e drejta e aksesit. Siç e ka theksuar Gjykata në disa raste, aksesit në gjykatë nuk është një e drejtë absolute, por ai mund të kufizohet në interes të parimeve të tjera të rëndësishme kushtetuese, si

siguria juridike dhe në çdo rast është e nevojshme që subjektet e së drejtës të tregojnë dilijencën e duhur qoftë në drejtim të respektimit të afateve procedurale, qoftë në drejtim të mirëformulimit të pretendimeve të tyre.

11. Në përfundim, unë, gjyqtari në pakicë, vlerësoj se pretendimi i kërkuës për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit është i pabazuar, prandaj duhej të ishte vendosur rrëzimi i kërkesës.

Anëtar: Genti Ibrahimi

VENDIM
Nr. 78, datë 3.12.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Marsida Xhaferllari	kryesuese;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Genti Ibrahimi	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 3.12.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 7 (K) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Kleant Keshi (alias Gentian Hysa), përfaqësuar nga avokat Ardian Visha, me prokurë të posaçme.

SUBJEKT I INTERESUAR:

Prokuroria E Përgjithshme, përfaqësuar nga prokuror Isa Jata, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-1319 (184), datë 16.7.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtuës me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Refuzimi i ekstradimit të shtetasit Kleant Keshi alias Gentian Hysa nga Republika e Shqipërisë drejt Republikës së Italisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 134, pika 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe

neni 4 i Protokollit nr. 7 të saj (KEDNJ); nenet 27, 49, pika 3, shkronja “e”, 71 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Genti Ibrahim, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit, Kleant Keshi (alias Gentian Hysa) (*kërkuari*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Përgjithshme, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuari është deklaruar fajtor nga gjykatat italiane në tre procese penale, konkretisht: i. për veprën penale “Prodhim dhe shitja e lëndëve narkotike”, të parashikuar nga neni 73 i ligjit nr. 309/1990 dhe neni 240 i Kodit Penal Italian, për të cilën është dënuar me 4 vjet e 4 muaj burgim, me gjobë në masën 18.000 euro, si dhe me dënim plotësues “Heqja e së drejtës për të ushtruar funksione publike”; ii. për veprat penale “Dëmtimi” dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik”, të parashikuara nga nenet 337, 582 dhe 576 të KP-së italiane, në rrethana cilësuese, për të cilat është dënuar me 5 muaj burgim; iii. për veprat penale “Vjedhja”, në rrethana rënduese dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik”, të parashikuara nga nenet 624, 625, paragrafi 7, 337 dhe 99, paragrafi 4, të KP-së italiane, për të cilat është dënuar me 1 vit burgim. Mbi bazën e këtyre vendimeve gjyqësore, prokurori pranë Gjykatës së Apelit Torino ka nxjerrë urdhrin nr. SIEP 939/2020, datë 15.12.2020, duke përcaktuar ndaj kërkuarit dënimin përfundimtar me 5 vjet e 5 muaj e 27 ditë burgim për të tria dënimet penale të vendosura ndaj tij, për të cilat ka kërkuar arrestimin e përkohshëm, me qëllim ekstradimin dhe, mbi bazën e këtij urdhri, në datën 7.1.2021 kërkuari është shpallur në kërkim ndërkombëtar nga Interpol Roma, Itali.

2. Në datën 13.1.2021 kërkuari është arrestuar nga Drejtoria Vendore e Policisë Dibrë, ndërsa

Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibrë (*Prokuroria e Dibrës*) i ka kërkuar asaj gjykate vlefësimin të ligjshëm të arrestit të përkohshëm, me qëllim ekstradimin e tij në Itali. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Dibrë, me vendimin nr. 6, datë 16.1.2021, ka vendosur pranimin e kërkesës së prokurorisë, duke caktuar ndaj kërkuarit masën e sigurisë “Arresti në burg”. Këtë vendim kërkuari e ka kundërshtuar në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila, me vendimin nr. 115, datë 5.2.2021, ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së shkallës së parë nr. 6, datë 16.1.2021. Kërkuari, më pas, ka paraqitur në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Dibrë kërkesën me objekt shuarjen/revokimin e masës së sigurisë “Arresti në burg”, të caktuar me vendimin nr. 6, datë 16.1.2021 të asaj gjykate, pasi, sipas tij, dënimi i mbetur për t’u ekzekutuar ishte tepër i shkurtër. Gjykata e shkallës së parë, me vendimin nr. 27, datë 5.3.2021, ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Edhe këtë vendim kërkuari e ka kundërshtuar me ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë.

3. Lidhur me themelin, Prokuroria e Dibrës ka paraqitur në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Dibrë kërkesë për ekstradimin e kërkuarit nga Republika e Shqipërisë në Republikën e Italisë. Ajo gjykatë, me vendimin nr. 28, datë 16.3.2021, ka vendosur pranimin e kërkesës së prokurorisë, duke lejuar ekstradimin e kërkuarit për zbatimin e urdhrit nr. SIEP 939/2020, datë 15.12.2020 të prokurorit pranë Gjykatës së Apelit të Torinos, për të tria çështjet penale për të cilat ishte gjykuar dhe dënuar, pasi nuk ekzistojnë rrethanat që përbëjnë pengesa ligjore të cilat nuk lejojnë ekstradimin dhe, po kështu, kërkesa plotëson kriteret procedurale dhe materiale për këtë qëllim. Kërkuari në datën 24.3.2021 ka paraqitur ankim kundër vendimit të gjykatës së shkallës së parë në Gjykatën e Apelit Tiranë.

4. Gjykata e Apelit Tiranë, me vendimin nr. 258, datë 17.3.2022, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë për sa i përket lejimit të ekstradimit për ekzekutimin e vendimit të dënimit të tij për veprat penale “Dëmtimi” dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik” dhe të vendimit për veprat penale “Vjedhja”, në rrethana rënduese dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik”, por e ka ndryshuar atë vendim, duke vendosur refuzimin e ekstradimit të kërkuarit për ekzekutimin e vendimit të dënimit të tij për veprën penale “Prodhim dhe shitja e lëndëve narkotike”, pasi për këtë të fundit është parashikuar ndjekja penale sipas legjislacionit

shqiptar dhe në bazë të parimit të reciprocitetit në marrëdhëniet juridiksionale, kërkuesi nuk mund të ekstradohet. Vendimin nr. 258, datë 17.3.2022, të gjykatës së apelit e kanë kundërshtuar të dyja palët me rekurse në Gjykatën e Lartë.

5. Ndërkohë, pas dhënies së vendimit nr. 258, datë 17.3.2022, gjykata e apelit ka marrë në shqyrtim edhe ankimin e kërkuesit ndaj vendimit nr. 27, datë 5.3.2021, të gjykatës së shkallës së parë, që kishte rrëzuar kërkesën e tij, me objekt: “Shuarje/revokim ose zëvendësim të masës shtrënguese të përkohshme ‘Arresti në burg’” (*shih paragrafin 2 të vendimit*). Me vendimin nr. 278, datë 28.3.2022, Gjykata e Apelit Tiranë ka vendosur pranimin e kërkesës, duke zëvendësuar masën “Arresti në burg”, të caktuar me vendimin nr. 6, datë 16.1.2021, të gjykatës së shkallës së parë, me masën “Arresti në shtëpi”, sipas nenit 237 të Kodit të Procedurës Penale (KPP).

6. Gjykata e Lartë, me vendimin nr. 00-2022-1250 (264), datë 13.10.2022, në dhomën e këshillimit, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 258, datë 17.3.2022, të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 28, datë 16.3.2021, të gjykatës së shkallës së parë. Në vendimin e saj Gjykata e Lartë ka arsyetuar se pretendimet e ngritura në rekursin e kërkuesit nuk janë të bazuara dhe për to ka marrë përgjigje të arsyetuar. Nga ana tjetër, ajo gjykatë ka vlerësuar se rekursi i prokurorisë pranë Gjykatës së Apelit Tiranë përmban shkaqe të parashikuara në nenin 432 të KPP-së, të cilat lidhen me zbatimin e gabuar të ligjit nga gjykata e apelit, pasi në kushtet kur Republika e Italisë e ka pranuar me rezervë Protokollin e katërt shtesë të Konventës Evropiane për Ekstradimin (*Konventa për Ekstradimin*). Sipas saj, edhe pse shteti italian ka bërë rezervë në nenin 10, paragrafi 2, të Konventës në ndryshim nga shteti shqiptar, në këtë rast nuk zbatohet parimi i reciprocitetit, por ai i hierarkisë së akteve. Ky vendim i Gjykatës së Lartë është ankimuar nga kërkuesi në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*), duke ngritur si pretendime cenimin e së drejtës për t’u njoftuar për seancën gjyqësore dhe cenimin e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me të drejtën e aksesit.

7. Prokuroria në datën 8.11.2022 ka nxjerrë urdhrin për ekzekutimin e vendimit penal të lejimit të ekstradimit, i cili nuk është ekzekutuar për shkak të largimit të kërkuesit nga banesa, duke regjistruar ndaj tij procedimin penal nr. 451, datë 15.11.2022

për veprën penale “Largimi i të burgosurit nga vendi i qëndrimit”, të parashikuar nga neni 323 i Kodit Penal (KP).

8. Gjykata, me vendimin e saj nr. 48 të datës 11.10.2023, pasi e ka marrë çështjen në shqyrtim, në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve, ka vendosur pranimin e kërkesës dhe shfuqizimin e vendimit 00-2022-1250 (264), datë 13.10.2022, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si dhe dërgimin e çështjes për shqyrtim pranë atij kolegji.

9. Gjykata në vendimin e saj ka arsyetuar se Gjykata e Lartë është prirur nga shpejtësia në gjykimin e çështjes, duke e marrë në shqyrtim me prioritet në raport me çështjet e tjera të regjistruara, si dhe duke shkurtuar afatin ligjor të njoftimit me 20 ditë, pa dhënë arsye për këtë shkurtim dhe në rrethanat që as palët nuk kanë dhënë pëlqimin e tyre në drejtëm të shkurtimit të tij. Në këtë kuptim, Gjykata ka çmuar se mosrespektimi i afateve të publikimit të datës së seancës në faqen zyrtare të Gjykatës së Lartë, si dhe mosnjoftimi nga ana e sekretarisë së kësaj gjykate të datës së seancës në adresën elektronike të depozituar nga avokati i kërkuesit, përbëjnë shkelje me natyrë thelbësore, vërtetimi i të cilave ka shkaktuar pamundësinë e kërkuesit për të marrë pjesë në gjykim. Me fjalë të tjera, këto shkelje procedurale të konstatuara kanë karakter të tillë që kanë passjellë kufizimin e së drejtës për t’u dëgjuar, për t’u mbrojtur dhe të parimit të barazisë së armëve në gjykim për kërkuesin, gjykim i cili kishte interes të lartë për të, pasi lidhej drejtpërdrejt me kufizimin e së drejtës kushtetuese për të mos u dëbuar nga territori, përveçse me anë të ekstradimit. Bazuar në këto premisa, Gjykata ka vlerësuar se Gjykata e Lartë, në funksionin e saj si gjykatë e ligjit, duhej të kishte respektuar rregullat e njoftimit të parashikuara nga neni 436 i KPP-së, në drejtëm të njoftimit elektronik dhe afatit 30-ditor, për t’u dhënë palëve mundësinë të ushtronin të drejtën e tyre të mbrojtjes me cilësi dhe efektivitet, aq më tepër kur në rastin konkret duhej pasur në konsideratë fakti se vendimet e dhëna nga dy gjykatat e shkallëve më të ulëta ishin diametralisht të kundërta me njëra-tjetrën dhe gjykata e apelit kishte dhënë vendim të favorshëm për kërkuesin.

10. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka marrë në rishqyrtim në dhomën e këshillimit çështjen dhe me vendimin nr. 00-2024-1319 (184), datë 16.7.2024 ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës së Apelit

Tiranë nr. 258, datë 17.3.2022 dhe lënien në fuqi të vendimit nr. 28, datë 16.3.2021, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Dibër. Kolegji Penal ka arsyetuar se ekzistojnë të gjitha kushtet ligjore që ai të ekstradohet dhe të vuajë dënimin në Itali dhe se rekursi i tij, ndryshe nga ai i prokurorit, nuk përmbush kërkesat e nenit 432 të KPP-së.

11. Në datën 17.2.2025 kërkuesi ka paraqitur ankim kushtetues individual në Gjykatë, sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës në datën 15.4.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

12. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmblodhur, ka pretenduar:

12.1. *Cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor* në drejtim të *së drejtës për t'u dëgjuar*, pasi në kushtet kur, referuar edhe ndryshimeve në KPP e vitit 2017, vendimi i Gjykatës së Lartë është vendim i formës së prerë, ajo gjykatë duhej ta kishte gjykuar çështjen në seancë publike me praninë e palëve si një garanci shtesë për të drejtat e tij.

12.2. *Ekstradimi është lejuar pa ligj*, pasi është lejuar mbi një dënim të parashkruar sipas legjislacionit shqiptar dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së, e cila parashikon se nuk mund të jepet ekstradimi “*kur është parashkruar ndjekja penale ose dënimi sipas ligjit të shtetit të kërkuar*”. Ndërsa në nenin 32 të ligjit nr. 10193, datë 3.12.2009, “*Për marrëdhëniet juridiksionale me jashtë*”, të ndryshuar (ligji nr. 10193/2009) parashikohet se përveç kushteve të parashikuara në KP dhe në KPP, ekstradimi i një personi në drejtim të një shteti të huaj lejohet kur ndjekja penale ose ekzekutimi i dënimit penal nuk është parashkruar sipas legjislacionit të shtetit kërkues. Parashkrimi ka gjetur zbatim deri në ratifikimin e Protokollit të katërt shtesë, i cili ka riformuluar nenin 10 të Konventës, duke e ndaluar ekstradimin e shtetasve vetëm nëse vepra penale ose ekzekutimi i dënimit është parashkruar në bazë të legjislacionit të palës kërkuese dhe jo më edhe të asaj të kërkuar. Republika e Italisë ka rezervuar të drejtën për të mos zbatuar nenin 10, paragrafi 2 të Konventës për Ekstradimin, kur kërkesa për ekstradim bazohet në vepra penale për të cilat ai shtet ka juridiksion sipas së drejtës së tij penale. Moszbatimi i parimit të reciprocitetit nga ana e

vendit tonë i ka cenuar atij interesat dhe e ka vendosur shtetin shqiptar në një pozitë inferioriteti. Në zbatim të nenit 26 të Konventës për Ekstradimin, shteti italian nuk mund të kërkojë zbatimin e kësaj dispozite nga një shtet tjetër kontraktues. Në këto kushte do të zbatohet ligji i brendshëm, pra neni 491, shkronja “ë”, i KPP-së dhe kërkuesi nuk mund të ekstradohej.

12.3. *Ekstradimi është lejuar në mungesë të garancisë rishikuese dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “j”, të KPP-së*, sipas të cilit nuk mund të jepet ekstradimi kur personi i kërkuar është dënuar në mungesë, me përjashtim të rastit kur shteti kërkues jep garanci për rishikimin e vendimit. Gjykata e Lartë e ka rrëzuar pretendimin e kërkuesit se atij nuk i është dhënë garancia rishikuese, duke vlerësuar se nuk ka argument konkret për këtë pretendim, pasi në KPP-në italiane është parashikuar instituti i rishikimit dhe i rivendosjes në afat. Lejimi i ekstradimit në kundërshtim me garancitë procedurale ka cenuar nenin 39 të Kushtetutës.

13. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Përgjithshme**, në mënyrë të përmblodhur, ka parashtruar, si vijon:

13.1. Pretendimi për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar në seancë publike gjatë gjykimit në Gjykatën e Lartë nuk qëndron, pasi parashikimi i bërë në nenin 462 të KPP-së (i cili lejon ekzekutimin e vendimit të ekstradimit vetëm pas vendimit të Gjykatës së Lartë) nuk ndryshon natyrën e gjykimit në Gjykatën e Lartë, por thjesht shtyn ekzekutimin e vendimit të lejimit të ekstradimit nga ana e Ministrisë së Drejtësisë dhe Policisë së Shtetit pas vendimit të Gjykatës së Lartë.

13.2. Pretendimi për faktin se ekstradimi është lejuar për një dënim të parashkruar sipas legjislacionit shqiptar dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së nuk qëndron, pasi, neni 39, pika 2, i Kushtetutës parashikon se ekstradimi lejohet kur parashikohet shprehimisht në marrëveshjet ndërkombëtare dhe vetëm me vendim gjykatë. Në rastin konkret të dyja shtetet janë nënshkruese të Konventës dhe protokolleve shtesë të saj dhe neni 10 (i ndryshuar) parashikon se ekstradimi lejohet në rastet kur ndjekja penale nuk është parashkruar sipas ligjit të vendit kërkues, pavarësisht nëse është parashkruar sipas ligjit të vendit të kërkuar. Ky përcaktim krijon konflikt me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së dhe në rastin konkret, referuar nenit 122, pika 2, të Kushtetutës,

marrëveshjet ndërkombëtare kanë përparësi ndaj legjislacionit vendas. Kjo linjë arsyetimi është përdorur edhe nga Gjykata e Lartë në vendimin e saj njësues nr. 125, datë 22.5.2024. Në përfundim ky unanimitet jurisprudencial konfirmon se KPP-ja nuk duhet aplikuar në kushtet kur bie ndesh me Konventën për Ekstradimin.

13.3. Pretendimi për faktin se ekstradimi është lejuar në mungesë të garancisë rishikuese dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “P”, të KPP-së nuk qëndron, pasi nga aktet e dosjes së ekstradimit rezulton se kërkuesi në të gjitha seancat gjyqësore të zhvilluara në Itali është përfaqësuar me avokatë të zgjedhur prej tij dhe të paktën në njërën çështje ka qenë edhe personalisht i pranishëm në seancë. Po ashtu, ai, nëpërmjet të zgjedhurve të tij, ka ushtruar edhe të drejtën e ankimit. Të gjitha këto fakte tregojnë se kërkuesi nuk përfiton nga shkaku ndalues i KPP-së.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

14. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

15. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se kërkuesi, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës “P” të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës “I” të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë ndërgjyqëse në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

16. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, Gjykata vëren se me vendimin e saj nr. 48 të datës 11.10.2023, ajo ka marrë në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen e kërkuesit dhe ka vendosur shfuqizimin e vendimit 00-2022-1250 (264), datë 13.10.2022, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si dhe dërgimin e çështjes për shqyrtim pranë atij kolegjii për shkak të mosrespektimit të afateve të publikimit të datës së seancës dhe të mosnjohimit të datës së seancës në adresën elektronike të kërkuesit. Ankimi kushtetues i kërkuesit është paraqitur pas rishqyrtimit të çështjes me vendimin e Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nr. 00-2024-1319 (184), datë 16.7.2024 (objekt kërkimi), për rrjedhojë ai nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

17. Për sa i përket legjitimitimit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në rastet e kundërshtimit të vendimit gjyqësor të Gjykatës së Lartë, Gjykata e ka llogaritur afatin ligjor 4-mujor duke filluar nga data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose njoftimit elektronik të tij, në rast se palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Gjykata vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual në datën 17.2.2025, ndërsa vendimi gjyqësor më i fundit që kundërshtohet prej tij është dhënë nga Gjykata e Lartë në datën 16.7.2024, por rezulton se i është dërguar mbrojtësit të kërkuesit nëpërmjet postës elektronike në datën 16.10.2024. Në këto rrethana, ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

19. Për sa i takon legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata konstaton se kërkuesi ka pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës për t’u dëgjuar, si dhe faktin se ekstradimi është lejuar pa ligj dhe në mungesë të garancisë rishikuese.

20. Për sa i takon cenimit të së drejtës për t’u dëgjuar, kërkuesi ka pretenduar se në kushtet kur referuar edhe ndryshimeve në KPP e vitit 2017,

vendimi i Gjykatës së Lartë është vendim i formës së prerë, ajo gjykatë duhej ta kishte gjykuar çështjen në seancë publike me praninë e palëve si një garanci shtesë për të drejtat e tij.

21. Subjekti i interesuar ka prapësuar se pretendimi për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar në seancë publike nuk qëndron, pasi parashikimi i bërë në nenin 462 të KPP-së nuk ndryshon natyrën kushtetuese të funksionit të Gjykatës së Lartë. Ky parashikim i vendosur në seksionin e ekzekutimit të vendimeve dhe jo në seksionin e shqyrtimit të çështjeve në Gjykatën e Lartë ka si *ratio legis* pamundësinë e vënies në ekzekutim të vendimit të lejimit të ekstradimit nga ana e Ministrisë së Drejtësisë dhe Policisë së Shtetit pa u realizuar kontrolli ligjor i vendimeve të gjykatave më të ulëta nga Gjykata e Lartë. Neni 462 i KPP-së nuk është rregullim i posaçëm gjykim, por rregullim i posaçëm ekzekutimi. Gjithashtu, nëse ligjvënësi do të kishte dashur të shprehte vullnetin e tij në lidhje me natyrën e gjykimit të rekurseve me objekt ekstradimin, ndryshe nga shqyrtimi i rekurseve të tjera, do të kishte vendosur një parashikim të tillë në seksionin që parashikon gjykimin në Gjykatën e Lartë. Në konkluzion, neni 462 i KPP-së nuk determinon mënyrën e shqyrtimit nga Gjykata e Lartë.

22. Gjykata vëren se, në thelb, pretendimi i kërkuarit lidhet me ndryshimin e nenit 462 të KPP-së, i cili në pikën 3, shkronja “c”, parashikon aktualisht se në rastin e ekstradimit vendimi i formës së prerë që vihet në ekzekutim është ai i Gjykatës së Lartë. Sipas kërkuarit, ky formulim detyron Gjykatën e Lartë, që në rastin e ekstradimeve, rekursin ta shqyrtojë në seancë publike, me pjesëmarrjen e palëve. Në ndryshim nga sa pretendon kërkuari, Gjykata çmon se ndryshimi ligjor në fjalë nuk ndryshon as kompetencat e Gjykatës së Lartë si gjykatë ligji, as nuk prezanton ndonjë procedurë të veçantë të shqyrtimit të rekursit në rastet e ekstradimit. Ndryshimi ligjor ka të bëjë me kohën e ekzekutimit të vendimit penal në rastin e ekstradimeve, pra në ndryshim nga gjykimet e tjera penale, vendimi për ekstradimin merr formë të prerë dhe ekzekutohet, jo me dhënien e vendimit nga gjykata e apelit, por me dhënien e vendimit nga Gjykata e Lartë. Ky ndryshim ligjor duket që lidhet me faktin se procedura e ekstradimit synon dorëzimin e individit te një juridiksion penal i huaj, ndaj për të mbrojtur të drejtën themelore të individit për të mos u dënuar, nga njëra anë, por edhe

saktësinë e veprimeve në marrëdhëniet juridiksionale me jashtë, ligjvënësi ka zgjedhur këtë moment ekzekutimi, të ndryshëm nga rregulli i përgjithshëm. Në këtë kuptim, Gjykata çmon se ndryshimi ligjor i nenit 462 të KPP-së ka të bëjë me ekzekutimin e vendimmarrjes dhe jo me procedurën e shqyrtimit të rekursit, pasi kjo e fundit zhvillohet sipas rregullave të zakonshme të parashikuara në nenet 432 e vijues të KPP-së. Lidhur me këto të fundit, ashtu siç është pohuar në jurisprudencën kushtetuese, vlerësimi nëse çështja duhet të shqyrtohet në dhomën e këshillimit ose në seancë publike u përket vetë kolegjeve të Gjykatës së Lartë (*shih vendimet nr. 38, datë 22.2.2023; nr. 21, datë 20.3.2017; nr. 8, datë 26.2.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Për këto arsye, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuarit për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar është haptazi i pabazuar.

23. Kërkuari ka pretenduar gjithashtu se ekstradimi është lejuar pa ligj dhe në mungesë të garancisë rishikuese. Nisur nga thelbi i kërkesës së kërkuarit, por edhe nga argumentet e parashtruara në ankimin e tij kushtetues individual, duket se ato në fakt kanë të bëjnë me të drejtën për të mos u dënuar, të garantuar nga neni 39 i Kushtetutës, ndaj pretendimet e tij do të trajtohen në këndvështrim të kësaj të drejte.

24. Në këtë këndvështrim, kërkuari ka dhënë dy argumente. Argumenti i parë i tij është se ekstradimi është lejuar në mungesë të garancisë rishikuese dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “f”, të KPP-së, sipas të cilit nuk mund të jepet ekstradimi kur personi i kërkuar është dënuar në mungesë, me përjashtim të rastit kur shteti kërkuar jep garanci për rishikimin e vendimit. Për rrjedhojë, lejimi i ekstradimit në kundërshtim me garancitë e lartpërmendura procedurale ka cenuar të drejtën vetjake të kërkuarit për të mos u dënuar, të garantuar në nenin 39 të Kushtetutës.

25. Lidhur me këtë argument të kërkuarit, subjekti i interesuar ka prapësuar se ai nuk qëndron, pasi nga aktet e dosjes së ekstradimit rezulton se kërkuari në të gjitha seancat gjyqësore të zhvilluara në Itali është përfaqësuar me avokatë të zgjedhur prej tij dhe të paktën në njërin çështje ka qenë edhe personalisht i pranishëm në seancë. Po ashtu, ai, nëpërmjet të zgjedhurve të tij, ka ushtruar edhe të drejtën e ankimit. Të gjitha këto fakte tregojnë se kërkuari nuk përfiton nga shkaku ndalues i KPP-së.

26. Gjykata vëren se referuar akteve të dosjes gjyqësore, ku janë administruar edhe vendimet e autoriteteve italiane, rezulton se në kundërshtim me sa pretendon kërkuesi, në të gjitha proceset gjyqësore në Itali, ai është përfaqësuar me përfaqësues ligjorë, duke ushtruar në këtë mënyrë të gjitha të drejtat e tij procedurale, për rrjedhojë nuk rezulton të jetë dënuar në mungesë. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se ky argument i kërkuesit është haptazi i pabazuar.

27. Argumenti i dytë i kërkuesit, që lidhet me pretendimin se ekstradimi është lejuar për një dënim të parashkruar sipas legjislacionit shqiptar dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së, bën pjesë në juridiksionin kushtetues dhe do të shqyrtohet nga Gjykata në vijim në kuadër të së drejtës për të mos u dënuar, të parashikuar nga neni 39 i Kushtetutës.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për pretendimin lidhur me të drejtën për të mos u dënuar

28. Kërkuesi ka pretenduar se ekstradimi është lejuar pa ligj, pasi është lejuar për një dënim të parashkruar sipas legjislacionit shqiptar dhe në kundërshtim me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së, e cila parashikon se nuk mund të jepet ekstradimi “kur është parashkruar ndjekja penale ose dënimi sipas ligjit të shtetit të kërkuar”. Çështja e parashkrimit është trajtuar edhe nga Protokoll i katërt shtesë i Konventës për Ekstradimin, i cili ka riformuluar nenin 10 të saj, duke ndaluar ekstradimin e shtetasve vetëm nëse vepra penale ose ekzekutimi i dënimit është parashkruar në bazë të legjislacionit të palës kërkuese dhe jo më edhe të asaj të kërkuar. Republika e Italisë ka rezervuar të drejtën për të mos zbatuar nenin 10, paragrafi 2, të Konventës për Ekstradimin kur kërkesa për ekstradim bazohet në vepra penale për të cilat ai shtet ka juridiksion sipas së drejtës së tij penale. Sipas kërkuesit, moszbatimi i parimit të reciprocitetit nga ana e vendit tonë i ka cenuar atij interesat dhe e ka vendosur shtetin shqiptar në një pozitë inferioriteti. Në zbatim të nenit 26 të Konventës për Ekstradimin, shteti italian nuk mund të kërkojë zbatimin e kësaj dispozite nga një shtet tjetër kontraktues. Në këto kushte, sipas kërkuesit, do të duhej të zbatohet ligji i brendshëm, pra neni 491, shkronja “ë”, i KPP-së dhe kërkuesi nuk mund të ekstradohej.

29. Subjekti i interesuar për këtë argument të kërkuesit ka prapësuar se ai nuk qëndron, pasi neni 39, pika 2, i Kushtetutës parashikon se ekstradimi lejohet kur parashikohet shprehimisht në marrëveshjet ndërkombëtare dhe vetëm me vendim gjykatë. Në rastin konkret të dyja shtetet janë nënshkruese të Konventës për Ekstradimin dhe protokolleve shtesë të saj dhe neni 10 (i ndryshuar) parashikon se ekstradimi lejohet në rastet kur ndjekja penale nuk është parashkruar sipas ligjit të vendit kërkues, pavarësisht nëse është parashkruar sipas ligjit të vendit të kërkuar. Ky përcaktim krijon konflikt me nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së dhe në rastin konkret, referuar nenit 122, pika 2, të Kushtetutës, marrëveshjet ndërkombëtare kanë përparësi ndaj legjislacionit vendas. Kjo linjë arsyetimi është përdorur edhe nga Gjykata e Lartë në vendimin e saj njësores nr. 125, datë 22.5.2024. Në përfundim, ky unanimitet jurisprudencial konfirmon se KPP-ja nuk duhet aplikuar në kushtet kur bie ndesh me Konventën për Ekstradimin.

30. Neni 39, pika 2, i Kushtetutës parashikon se *“ekstradimi mund të lejohet vetëm kur është parashikuar shprehimisht në marrëveshjet ndërkombëtare në të cilat Republika e Shqipërisë është palë dhe vetëm me vendim gjyqësor”*.

31. Gjykata në jurisprudencën e saj për nenin 39, pika 2, të Kushtetutës ka pohuar se togfjalëshi “vetëm me vendim gjyqësor” do të thotë se lejimi i ekstradimit vlerësohet përmes një procesi gjyqësor, i cili në këto raste duhet të përmbushë standardet e procesit të rregullt ligjor, të parashikuara nga neni 42 i Kushtetutës dhe të materializuara në jurisprudencën kushtetuese (*shih vendimet nr. 48, datë 11.10.2023; nr. 6, datë 16.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Ndërkohë që nga përmbajtja e neneve 5, 39 dhe 116 të Kushtetutës, si dhe nenit 10 të KPP-së, burimet e së drejtës që rregullojnë ekstradimin në legjislacionin shqiptar janë Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, marrëveshjet ndërkombëtare shumëpalëshe dhe dypalëshe të ratifikuara, parimet dhe normat e së drejtës ndërkombëtare të pranuar, si dhe dispozitat e KP-së dhe të KPP-së (*shih vendimin nr. 4, datë 5.2.2014, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Në këtë këndvështrim, Gjykata vëren se me ligjin nr. 8322, datë 2.4.1998 shteti shqiptar ka ratifikuar Konventën për Ekstradimin dhe dy protokollat shtesë të saj. Sipas nenit 10 të kësaj Konvente: *“Ekstradimi nuk akordohet nëse parashkrimi i aktit ose i dënimit hyn në fuqi qoftë falë legjislacionit të palës*

që kërkon, qoftë nga ai i palës së kërkuar”. Gjithashtu, Gjykata konstaton se në datën 1.6.2014 ka hyrë në fuqi Protokollin i katërt shtesë i Konventës së lartpërmendur, i cili ka ndryshuar nenin 10 të saj, duke parashikuar: “1. *Ekstradimi nuk miratohet kur ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar është parashkruar sipas ligjit të palës kërkuese.* 2. *Ekstradimi nuk refuzohet për arsye se ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar do të parashkruhej sipas ligjit të palës së kërkuar.*”. Shteti shqiptar e ka ratifikuar protokollin në fjalë me ligjin nr. 117/2013, datë 15.4.2013, ndërkohë që edhe pala italiane e ka ratifikuar protokollin duke vendosur rezervë për ndryshimet e bëra në nenin 10 të Konventës për Ekstradimin. Po ashtu, mes Italisë dhe Republikës së Shqipërisë është lidhur edhe marrëveshja dypalëshe e ratifikuar me ligjin nr. 9871, datë 11.2.2008, “Për ratifikimin e marrëveshjes ndërmjet Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Italisë, si shtesë e Konventës Evropiane për Ekstradimin të 13 dhjetorit 1957 dhe e Konventës Evropiane për Ndhimë Juridike për çështjet penale të 20 prillit 1959, që ka si qëllim të lehtësojë zbatimin e tyre”, ndërkohë që marrëveshja nuk ka parashikim të ndryshëm nga Konventa.

33. Referuar Konventës për Ekstradimin, ekstradimi konsiston në një nga format e bashkëpunimit ndërkombëtar penal dhe ka për qëllim dorëzimin e një personi një shteti të huaj për ekzekutimin e një vendimi me burgim ose të një akti që vërteton procedimin e tij për një veprë penale. Marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja, në veçanti ekstradimi për jashtë shtetit, janë rregulluar më hollësisht nga KPP-ja dhe ligji nr. 10193/2009.

34. Për sa i përket legjislacionit vendas, neni 491 i KPP-së parashikon, midis të tjerash: “*Nuk mund të jepet ekstradimi [...] ë) kur është parashkruar ndjekja penale ose dënimi sipas ligjit të shtetit të kërkuar; f) kur personi i kërkuar është dënuar në mungesë, me përjashtim të rastit kur shteti kërkuar jep garanci për rishikimin e vendimit.*”. Ndërsa neni 9 i ligjit nr. 10193/2009 ka parashikuar: “*Kërkesa e autoritetit gjyqësor të huaj pranohet nëse përmban garancitë për reciprocitet, të dhëna nga shteti kërkuar, që përfshijnë pritshmërinë që ky shtet të ekzekutojë një kërkesë të ngjashme të drejtuar nga autoritetet gjyqësore vendase.*”.

35. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, Gjykata do të vlerësojë nëse ekstradimi i kërkuar është bërë në respektim të nenit 39, pika 2, të Kushtetutës, i cili garanton të drejtën vetjake për të mos u dënuar, si

dhe brenda përcaktimeve të legjislacionit penal në raport edhe me parimin e reciprocitetit.

36. Për kërkesën për lejimin e ekstradimit të paraqitur nga organi i akuzës, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Dibër ka arsyetuar se duhet lejuar ekstradimi i kërkuar, në zbatim të urdhrit nr. SIEP 939/2020, datë 15.12.2020 të prokurorit pranë Gjykatës së Apelit të Torinos, për të tria çështjet penale për të cilat ishte gjykuar dhe dënuar, pasi nuk ekzistojnë rrethana që përbëjnë pengesa ligjore të cilat nuk lejojnë ekstradimin dhe, po kështu, kërkesa plotëson kriteret procedurale dhe materiale për këtë qëllim.

37. Gjykata e Apelit Tiranë, nga ana e saj, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë për sa i përket lejimit të ekstradimit për ekzekutimin e vendimit të dënimit të tij për veprat penale “Dëmtimi” dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik” dhe të vendimit për veprat penale “Vjedhja”, në rrethana rënduese dhe “Kundërshtimi i zyrtarit publik”, por e ka ndryshuar atë vendim, duke vendosur refuzimin e ekstradimit të kërkuar për ekzekutimin e vendimit të dënimit të tij për veprën penale “Prodhimi dhe shitja e lëndëve narkotike”. Ajo gjykatë i është drejtuar me shkresë Ministrisë së Drejtësisë për mendim për zbatimin e parimit të reciprocitetit, për sa kohë që Italia ka vendosur rezervë për nenin 10 (të ndryshuar) të Konventës. Në përgjigje Ministria e Drejtësisë ka parashtruar se Republika e Shqipërisë nuk ka ende një rezervë lidhur me nenin 10 që parashikon si arsye për refuzimin e ekstradimit vetëm parashkrimin e ndjekjes penale sipas ligjit të palës kërkuese dhe jo sipas ligjit të palës së kërkuar.

38. Gjykata e Apelit Tiranë ka arsyetuar se ndërsa për dy dënime Gjykata e Rrethit Gjyqësor Dibër ka lejuar me të drejtë ekstradimin, për dënimin për veprën penale “Prodhimi dhe shitja e lëndëve narkotike”, për sa kohë në një rast analog Italia do të refuzonte zbatimin e paragrafit të dytë të nenit 10 të Konventës për Ekstradimin (të ndryshuar), ishte rasti që të zbatohet parimi i reciprocitetit. Në zbatim të nenit 41 të Konventës, vlerëson ajo gjykatë, Italia “*nuk mund të kërkojë zbatimin e kësaj dispozite nga një shtet tjetër kontraktues*”, për sa kohë që ka miratuar me rezervë Protokollin e katërt. Në kushtet e mësipërme, duke mos zbatuar normën e mësipërme konventore, ajo gjykatë ka zbatuar ligjin e brendshëm, nenin 491, shkronja “ë”, të KPP-së, sipas të cilit përbën kusht ndalues për ekstradimin

rasti kur është parashkruar dënimi sipas ligjit të shtetit të kërkuar.

39. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, mbi rekursin e prokurorit, ka arsyetuar se e gjen të bazuar në ligj atë dhe se gjykata e apelit në mënyrë të gabuar ka aplikuar si kriter ndalues të ekstradimit (vetëm për veprën penale prodhimi dhe shitja e lëndëve narkotike) kriterin e parashkrimit të ndjekjes penale nga shteti i kërkuar (shteti shqiptar). Ky interpretim i gjykatës së apelit vjen ndesh me Protokollin e katërt shtesë të Konventës për Ekstradimin (neni 10 i Konventës, i ndryshuar nga Protokollin e katërt shtesë), që parashikon se ekstradimi nuk refuzohet për arsye se ndjekja penale ose dënimi i personit të kërkuar do të parashkruhej sipas ligjit të palës së kërkuar. Gjithashtu, Kolegji Penal arsyeton edhe faktin se nuk ka një harmonizim të kuadrit ligjor shqiptar dhe normave të Protokollit të Katërt Shtesë të Konventës në raport me ligjin e brendshëm, lidhur me normën e zbatueshme për rastet e parashkrimit. Më tej, ai kolegji ka argumentuar se në bazë të parimit të hierarkisë së normave dispozitat e marrëveshjeve ndërkombëtare kanë epërsi mbi normat vendase në rast mospajtimi. Kolegji Penal ka argumentuar edhe faktin se pavarësisht se lidhur me nenin 10 të Konventës për Ekstradimin, shteti italian ka vendosur rezervë në zbatim, nga ana e Republikës së Shqipërisë nuk është bërë një gjë e tillë, si dhe nuk është kërkuar zbatim i parimit të reciprocitetit mes vendeve.

40. Kolegji Penal në përfundim ka arsyetuar edhe për një shkrësë të Ministrisë së Drejtësisë lidhur me çështjen (administruar nga Gjykata e Apelit Tiranë), ku sipas asaj gjykate konkludohet se parimi i reciprocitetit mund të zbatohet në rastet kur kërkuar është shteti shqiptar dhe jo e kundërta, si në rastin konkret. Kjo mënyrë arsyetimi, sipas Kolegjit Penal, shkon në të njëjtën linjë edhe me vendimin njësores nr. 00-2024-1611 (125) datë 22.5.2024, ku, ndër të tjera, përcaktohet se për sa i takon zbatimit të parimit të reciprocitetit, ai është në vlerësimin e Ministrisë së Drejtësisë, si autoriteti kompetent i shtetit të kërkuar, ndërkohë që gjykata vlerëson kushtet për lejimin e ekstradimit.

41. Duke mbajtur parasysh faktet e çështjes, rregullimet ligjore dhe konventore, si dhe standardet e mësipërme kushtetuese, fillimisht Gjykata vlerëson të verifikojë kriteret e sanksionuara në nenin 39, pika 2, të Kushtetutës.

Në çështjen konkrete rezulton se Republika e Shqipërisë është palë në Konventën për Ekstradimin, po ashtu si shteti italian, ndërkohë që procedura e lejimit të ekstradimit për në shtetin italian të kërkuar është bërë me vendim gjyqësor të formës së prerë të Gjykatës së Lartë.

42. Duke mbajtur parasysh pretendimet e kërkuar, në thelb, ai argumenton se disponimi i Gjykatës së Lartë për lejimin e ekstradimit bie ndesh me pikën 2 të nenit 39 të Kushtetutës. Lidhur me arsyetimin e Gjykatës së Lartë që ka vendosur zbatueshmërinë e Konventës në raport me KPP-në, Gjykata vëren se neni 116 i Kushtetutës parashikon rendin juridik të normave, i cili në vetvete nuk përbën vetëm një radhitje të barasvlershme normash, por një sistem hierarkik, i cili përbëhet nga nivele të ndryshme vlefshmërie dhe në secilin prej këtyre niveleve qëndron një normë ose grup normash, duke përfutur kështu edhe fuqinë e caktuar juridike. Kjo piramidë aktesh normative ka në majë të saj Kushtetutën, e cila shërben si burim për aktet e tjera juridike (*shih vendimet nr. 5, datë 5.2.2014; nr. 3, datë 20.2.2006, të Gjykatës Kushtetuese*). Në lexim të kombinuar të neneve 116 dhe 122 të Kushtetutës, aktet ndërkombëtare të ratifikuara me ligj bëhen pjesë e rendit të brendshëm juridik dhe kanë epërsi ndaj ligjeve që nuk pajtohen me të. Në këtë drejtim Konventa për Ekstradimin dhe protokollat shtesë të saj renditen mbi legjislacionin penal vendas dhe kanë përparësi në zbatim ndaj tij. Në këtë kontekst, Gjykata evidenton se në kushtet e një përplasjeje normash mes nenit 10 të ndryshuar të Konventës për Ekstradimin dhe nenit 491, shkronja “ë”, të KPP-së, janë normat e Konventës për Ekstradimin që gjejnë zbatim, përfundim ky i arritur edhe nga Kolegji Penal në vendimin objekt shqyrtimi. Pra, në kushtet kur nuk është parashkruar dënimi në vendin kërkuar, pavarësisht nëse është parashkruar në vendin e kërkuar, ekstradimi do të lejohet. Për më tepër, ky përfundim i Kolegjit Penal është në të njëjtën linjë dhe nuk bie në kundërshtim as me vendimin njësores të Kolegjit Penal nr. 00-2024-1611, i mendimit (125), datë 22.5.2024 i cili e ka njësoar tashmë praktikën gjyqësore lidhur me zbatimin e Konventës për Ekstradimin me përparësi mbi legjislacionin vendas.

43. Kërkuesi gjithashtu, e ka lidhur të drejtën për të mos u dëbuar edhe me argumentin se Republika e Shqipërisë duhej të kishte zbatuar parimin e reciprocitetit ndaj palës italiane, duke mos lejuar ekstradimin e tij për sa kohë kjo e fundit kishte vendosur rezervë për nenin 10 të Konventës për Ekstradimin. Gjykata ka vlerësuar se parimi i reciprocitetit presupozon zbatimin e mjeteve ligjore të ndërsjella në marrëdhëniet ndërshtetërore. Në të drejtën ndërkombëtare reciprocitet do të thotë e drejta për barazi dhe respekt të ndërsjellë midis shteteve. Kështu, në bashkëpunim në fushën penale, doktrina dhe praktika ndërkombëtare kanë konfirmuar që bashkëpunimi i shteteve mund të bëhet edhe në mungesë të traktateve dypalëshe, bazuar në parimin e reciprocitetit (*shih vendimin nr. 13, datë 12.7.2004, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithashtu, parimi i reciprocitetit, si rregull, zbatohet nëpërmjet instrumenteve ndërkombëtare, si traktatet e marrëveshjet, në të cilat parashikohen të drejtat e detyrimit e ndërsjella. Por, në raste të veçanta, në mungesë të këtyre marrëveshjeve, shtetet nuk pengohen që të zbatojnë drejtpërdrejt parimin e reciprocitetit, normat e gjithëpranuara të së drejtës ndërkombëtare dhe vullnetin e mirë në rastet që u paraqiten. Zbatimi i tyre është në interes të forcimit të bashkëpunimit mes shteteve në luftë kundër krimit të organizuar dhe kriminalitetit në përgjithësi (*shih vendimin nr. 13, datë 12.7.2004, të Gjykatës Kushtetuese*).

44. Mbi këto premisa, Gjykata mban parasysh se reciprociteti është një parim i së drejtës ndërkombëtare që kryesisht zbatohet midis shteteve në mungesë të traktateve dhe marrëveshjeve. Megjithatë, në rastin konkret vetë Konventa e parashikon atë të zbatueshëm në rastin e saj në nenin 26 midis shteteve nënshkruese, të cilat kanë paraqitur rezerva për pjesë të caktuara të Konventës për Ekstradimin ose të protokolleve shtesë të saj, siç edhe ka ndodhur në rastin konkret me shtetin italian. Parimi i reciprocitetit gjen gjithashtu zbatim edhe në nenin 9 të ligjit nr. 10193/2009.

45. Në këtë këndvështrim, Gjykata vëren se në rastin konkret nuk rezulton që Shqipëria të ketë paraqitur rezervë për ndryshimet e nenit 10 të Konventës për Ekstradimin, siç ka bërë shteti italian, pavarësisht se Konventa ia jep këtë të drejtë. Në këto kushte, siç edhe vetë Konventa për

Ekstradimin parashikon, parimi i reciprocitetit nuk mund të zbatohet vetiu, por kërkon ushtrimin e këtij instrumenti nga ana e shtetit shqiptar, mbi të njëjtën dispozitë për të cilën ka paraqitur rezervë shteti italian. Lidhur me zbatimin e këtij instrumenti, Gjykata vëren, ndër të tjera, se edhe në një eventualitet të paraqitjes së rezervës, nuk janë gjykatat ato që e zbatojnë këtë parim dhe detyra e sistemit gjyqësor është vetëm verifikimi nëse plotësohen kushtet sipas parashikimeve të neneve 490 e vijues të KPP-së. Po ashtu, referuar KPP-së, autoriteti përgjegjës që disponon për ekstradimin është ministri i Drejtësisë, referuar nenit 499 të KPP-së. Gjithashtu, ministri i Drejtësisë, në cilësinë e autoritetit qendror në marrëdhëniet juridiksionale me jashtë, sipas nenit 4 të ligjit nr. 8322, datë 2.4.1998 që ka ratifikuar Konventën për Ekstradimin, është në pozicionin e duhur për të pasur informacionin e plotë për faktet që kanë rëndësi për parimin e reciprocitetit. Në këto kushte, referuar rrethanave konkrete të rastit objekt shqyrtimi kushtetues, siç ka arsyetuar edhe Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, rezulton se parimi i reciprocitetit, si një instrument i së drejtës ndërkombëtare në fushën e bashkëpunimit gjyqësor penal, nuk mund të zbatohet nga gjykatat e zakonshme, por nga autoritetet politike kombëtare. Ky konstatim i gjykatave të zakonshme nuk përmban ndonjë element antikushtetutshmërie, ndaj nuk ka vend të cenohet nga gjykata. Në këtë kontekst, me të drejtë Kolegji Penal i ka rrëzuar si të pabazuara pretendimet e kërkuesit lidhur me zbatimin e parimit të reciprocitetit në rastin konkret.

46. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimet e kërkuesit lidhur me të drejtën për të mos u dëbuar janë të pabazuara, sipas arsyetimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 3.12.2025.

Shpallur më 17.2.2026.

Kryesuese: Marsida Xhaferllari,

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Marjana Semini, Ilir Toska, Sandër Beci, Genti Ibrahim, Asim Vokshi

VENDIM

Nr. 1, datë 14.1.2026

**NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 4.12.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 2 (M) 2025 të Regjistrimit Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Majlinda Miska, Jurgen Selimi, përfaqësuar nga avokat Erajd Dobjani, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga sekretari i përgjithshëm Genci Gjonçaj.

KËSHILLI I MINISTRAVE, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, me autorizim.

këshilli i lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga kryetari Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi pjesërisht i nenit 64, pika 6, fjalë e dytë, të ligjit nr. 98/2016, që përcakton, se: “Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri”, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 4, 18, 49, 124, 131, pika 1, shkronja “c”, 134, shkronja “i” dhe të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 49, pika 3, 71, pikat 1 dhe 2 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuësve, Majlinda Miska dhe Jurgen Selimi (*kërkuësit*), të cilët kanë kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjekteve të interesuara, Kuvendit të Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*), Këshillit të Ministrave dhe Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGG*), që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuësit ushtrojnë aktualisht detyrën e ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit. Emërimi i tyre është kryer sipas parashikimeve të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*), i cili parashikonte, mes të tjerash, krijimin e një funksioni të posaçëm, si ai i ndihmësit ligjor. Sipas nenit 6/2 të ligjit nr. 49/2012, ndihmësit ligjorë përfitonin pagesë sa 75% e pagës së gjyqtarit të gjykatës ku ushtronin funksionin.

2. Në tetor të vitit 2016 kanë hyrë në fuqi ndryshimet ligjore, pjesë e paketës së reformës në drejtësi, konkretisht ligji nr. 96, datë 6.10.2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*) dhe ligji nr. 98, datë 6.10.2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 98/2016*). Po kështu, ligji nr. 39, datë 30.3.2017, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin 49/2012, Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar” (*ligji nr. 39/2017*) shfuqizoi nenet 6, 6/1, 6/2, 6/3,

6/4 dhe 6/5 të ligjit nr. 49/2012, ku përcaktoheshin kompetencat, kriteret për emërimin dhe pagesa e ndihmësve ligjorë të gjykatave administrative. Në dispozitën kalimtare të ligjit nr. 39/2017, neni 9, përcaktohej se ndihmësit ligjorë do të qëndronin në detyrë në përputhje me nenin 165 të ligjit nr. 96/2016, dispozitë që parashikon se kategoria e ndihmësve ligjorë vazhdon të qëndrojë përkohësisht në detyrë, në përputhje me parashikimet ligjore, përpara hyrjes në fuqi të ligjit dhe ata ndihmës ligjorë që kanë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar kanë të drejtë të emërohen në një pozicion si nëpunës civilë gjyqësorë.

3. Referuar organizimit të ri që solli kuadri ligjor, në nenin 42 të ligjit nr. 98/2016 u parashikua krijimi i njësive të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallëve të para dhe të dyta, duke i kategorizuar ata si pjesë të shërbimit civil gjyqësor. Nisur nga ky përcaktim, KLGJ-ja, me vendimin e saj nr. 495, datë 21.10.2020, fillimisht ka ngritur njësitë e shërbimit ligjor pranë gjykatave të apelit.

4. Kërkuesit rezultojnë t'i jenë nënshtruar procesit të rivlerësimit kalimtar si subjekte *ex officio* dhe e kanë kaluar me sukses atë. Rezulton se kërkuesja Majlinda Miska i është drejtuar KLGJ-së me kërkesë për t'u pranuar si nëpunës civilë në pozicionin e përhershëm të ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit, në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 98/2016 dhe me vendimin nr. 497, datë 13.9.2024 të KLGJ-së ajo është caktuar ndihmëse ligjore me status nëpunësi civil. Edhe për sa i përket kërkuesit tjetër Jurgen Selimi, ai rezulton të ketë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar dhe i është drejtuar me kërkesë KLGJ-së për t'u pranuar si nëpunës civil në pozicionin e përhershëm të ndihmësit ligjor pranë Gjykatës Administrative të Apelit. KLGJ-ja, me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025, e ka caktuar atë ndihmës ligjor me status nëpunësi civil (depozituar në datën 30.4.2025 me parashtrimet).

5. Për sa i përket trajtimit financiar që kanë përfituar kërkuesit, në periudhën nga hyrja në fuqi e ligjit nr. 98/2016 dhe deri në caktimin me vendim të KLGJ-së në një pozicion si ndihmës ligjor në shërbimin civil gjyqësor, ata, referuar akteve bashkëlidhur kërkesës, konkretisht vërtetimit të pagës lëshuar nga kryetari i Gjykatës Administrative të Apelit, rezulton se kanë përfituar pagë të barabartë me 75% të pagës së gjyqtarit deri në pranimin në shërbimin civil. Po kështu, rezulton se për shkak të

vënies në lëvizje të një procesi gjyqësor të përmbyllur në Gjykatën e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, nga kërkuesit dhe persona të së njëjtës kategori, kjo masë është zbatuar mbi pagat e ndryshuara të gjyqtarëve, në zbatim të vendimit nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese (*vendimi nr. 34/2017*) nga 1 janari 2019 e në vijim mbi ta.

6. Me caktimin në një pozicion si ndihmës ligjor në shërbimin civil gjyqësor gjen zbatim neni 64, pika 6, fjalia e dytë, i ligjit nr. 98/2016, që parashikon: "*Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri.*". Për rrjedhojë, duke pretenduar se parashikimi i kësaj dispozite sjell pasoja negative në të drejtat e tyre, për shkak se ata trajtohen me një pagë më të ulët se ajo që kanë përfituar deri në caktimin në këtë pozicion, në datën 13.1.2025, kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual për shfuqizimin e fjalisë së dytë të pikës 6 të nenit 64 të ligjit nr. 98/2016, si e papajtueshme me Kushtetutën. Kolegji i Gjykatës në datën 7.3.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila në datën 27.3.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar:

7.1. *Kërkuesit legjitimimohen racione personae*, për shkak se kërkuesi Jurgen Selimi është pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025 të KLGJ-së. Për sa u takon pretendimeve lidhur me moslegjitimimin *racione personae* të kërkueses Majlinda Miska, rezulton se pretendimet e subjektit të interesuar nuk janë ngritur në nivel kushtetues, pasi fakti i antikushtetutshmërisë së normës së kundërshtuar edhe për subjekte të tjera, nuk eliminon cenimin kushtetues ndaj vetë atyre.

7.2. *Cenimin e parimit të sigurisë juridike* të lidhur me të drejtën për punë, pasi pas fillimit të zbatimit të dispozitave të ligjit nr. 98/2016, që rregullojnë pagën e strukturës së ndihmësit ligjor, konstatohet se zbatimi i nenit 64, pika 6, fjalia 2, në të cilën përcaktohet se "*ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë,*

e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri”, ka sjellë një ndryshim rrënjësor në trajtimin financiar që ndihmësit ligjorë kanë pasur sipas parashikimeve të ligjit nr. 49/2012, në të cilin sanksionohej e drejta e përfitimit të pagës në masën 75% të pagës së gjyqtarit në gjykatën që ata ofronin shërbim. Kjo normë ligjore, pavarësisht se e ka rritur rolin e ndihmësit ligjor në gjykata, ajo dukshëm ka sjellë përkeqësim të situatës financiare në kategorinë e ndihmësit ligjor, i cili ushtron funksionin e tij pranë njësisë së shërbimit ligjor në gjykatat përkatëse, në rastin konkret pranë Gjykatës Administrative të Apelit, duke iu ulur efektivisht pagën në masën më shumë se 1/3 e vlerës së asaj që përfitonin.

Për sa u takon pretendimeve të subjekteve të interesuara, ato rezultojnë kontradiktore dhe të pabazuara, pasi është e pakuptueshme sesi kërkohet të arrihet konsolidimi i administratës gjyqësore duke ulur pagat me afërsisht 1/3 e vlerës, ndërkohë që rriten përgjegjësitë dhe kjo kategori kalohet edhe në veting njësoj si magjistratët. Lidhur me parashtrimet se ata nuk kanë qenë kurrë subjekt i pagës së pretenduar, ky pretendim hidhet poshtë nga vërtetimet e pagës të dorëzuara si prova nga kërkuesit, si një e drejtë e fituar edhe në bazë të vendimeve gjyqësore të cilat janë konfirmuar edhe nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, ku përcaktohet pagesa me 75% të pagës së gjyqtarit nga data 1 janar 2019 e deri në pranimin në shërbimin civil. Po ashtu, subjektet e interesuara nuk kanë arritur të shpjegojnë se cila ishte nevoja e uljes së pagave dhe barazimit të tyre me administratën publike.

7.3. *Cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit* të lidhur me *të drejtën për punë*, pasi trajtimi i këtyre strukturave është i ekspozuar dukshëm ndaj elementeve të diskriminimit, në raport me kategorinë e këshilltarëve ligjorë (në Gjykatë ose në Gjykatë të Lartë), që ligjvënësi e ka trajtuar në mënyrë të diferencuar, pavarësisht se në thelb kryejnë të njëjtat detyra. Ndhmësit ligjorë, jo vetëm ata që kanë qenë në detyrë, por edhe ata që emërohen sipas ligjit nr. 98/2016, trajtohen si nëpunës civilë dhe jo si kategoria e këshilltarëve ligjorë. Pikërisht norma e kundërshtuar ka sjellë pabarazi dhe përkeqësim të situatës financiare të tyre, duke iu ulur pagesën. Gjithashtu, kërkuesit parashtrojnë edhe faktin se ligjvënësi i barazon detyrimet e ndihmësit ligjor me ato të magjistratit, si papajtueshmëria, kufizimet në detyrë dhe konflikti i

interesave dhe rrjedhimisht ndaj tyre zbatohen edhe të njëjtat masa disiplinore.

8. **Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave**, në mënyrë të përmbledhur, kanë parashtruar të njëjtat argumente, si vijon:

8.1. *Për legjitimitimin racione personae të kërkuesve*, rezulton se në rastin e kërkuesit Jurgen Selimi nuk ka një vendim të KLGJ-së që ta ketë pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor, për pasojë nuk legjitimohet *racione personae* në paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Edhe në rastin e kërkueses tjetër vlerësohet se ajo nuk legjitimohet, për sa kohë që dispozita e kundërshtuar shtrihet edhe për ndihmësit e tjerë ligjorë.

8.2. *Për pretendimin e cenimit të parimit të sigurisë juridike*, kërkuesit për këtë pretendim kërkojnë një të drejtë lidhur me mënyrën e pagesës, të cilën ligjërisht nuk e gëzojnë, për shkak se ka përfunduar në vitin 2017 me parashikimet e ligjit nr. 39/2017, ndërkohë që ndryshimet në masën e pagesës së gjyqtarëve kanë filluar në 1 janar të vitit 2019, pra rreth 2 vjet pasi kjo e drejtë ishte shfuqizuar me ligj. Në këtë kontekst, kërkuesit nuk mund të përfitojnë një të drejtë që nuk ishte vënë në zbatim asnjëherë për ta. Gjithashtu, mënyra e pagesës aktuale është proporcionale lidhur edhe me statusin që ata gëzojnë aktualisht si nëpunës civilë gjyqësorë dhe forcimin e rolit të kësaj trupe. Po ashtu, rezulton se ndryshimi ka qenë i nevojshëm në kuadër të krijimit të një trupe të standardizuar dhe profesionale, për të unifikuar trajtimin financiar të administratës civile dhe asaj gjyqësore. Për sa i takon përshtatshmërisë, ndihmësit ligjorë fitojnë pagesën e drejtorit të drejtorisë në ministri, i cili është një funksion i lartë në administratë dhe në përfundim, për sa i përket ashpërsisë së masës, nuk rezulton që ajo të ketë një efekt prapaveprues ndëshkues dhe nuk cenon të ardhura të fituara më parë.

8.3. *Për pretendimin e cenimit të parimit të barazisë përpara ligjit*, ai nuk rezulton të jetë i bazuar, për shkak se nuk plotësohet kriteri thelbësor që përcakton cenimin e kësaj të drejte, fakti që nuk kemi të bëjmë me kategori të njëjta të cilat kanë trajtime të ndryshme, por me kategori të ndryshme. Ky konkluzion mbështetet nga kriteret e pranimi dhe detyrat funksionale, të cilat janë të ndryshme në të dyja rastet, ku në rastin e këshilltarëve ligjorë kriteret e pranimi janë më të forta, ndërkohë që edhe detyrat e kryera janë më të shumta dhe më të vështira

për sa u takon këshilltarëve në raport me ndihmësit ligjorë.

9. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar, si vijon:

9.1. Ligji nr. 98/2016 është miratuar nga Kuvendi, në cilësinë e organit të ngarkuar me Kushtetutë, si rezultat i veprimtarisë së Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Reformën në Sistemin e Drejtësisë, ndërkohë që KLGJ-ja është organi i ngarkuar për të siguruar pavarësinë, përgjegjshmërinë dhe mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, si dhe faktin se KLGJ-ja ka për kompetencë të paraqesë nisma për ndryshime në legjislacionin e fushës, kjo e fundit i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera, edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesësve

10. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

11. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka prapësuar se ligji nr. 98/2016 është miratuar nga Kuvendi, në cilësinë e organit të ngarkuar me Kushtetutë, si rezultat i veprimtarisë së Komisionit të Posaçëm Parlamentar për Reformën në Sistemin e Drejtësisë, ndërkohë që KLGJ-ja është organi i ngarkuar për të siguruar pavarësinë, përgjegjshmërinë dhe mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, si dhe faktin se KLGJ-ja ka për kompetencë të paraqesë nisma për ndryshime në legjislacionin e fushës, kjo e fundit i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera, edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

12. Lidhur me këto prapësime, Gjykata evidenton faktin se KLGJ-ja është thirrur në këtë gjykim si subjekt i interesuar referuar përcaktimeve të nenit 39 të Ligjit Organik të Gjykatës, në cilësinë e organit të emërtesës së kërkuësve, si dhe për shkak të detyrave të saj në propozimin e instrumenteve rregullatore lidhur me pozicionin e punës së kërkuësve.

13. Për sa i takon legjitimitimit të kërkuësve, Gjykata ka pohuar se bazuar në nenet 49, pika 3, shkronja “e” dhe 71, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës, objekt i ankimit kushtetues individual, krahas vendimit gjyqësor, mund të jetë edhe ligji ose akti normativ. Në këto raste, nisur nga përmbajtja e normave kushtetuese dhe atyre ligjore, kërkuësi legjitimohet nëse plotësohen bashkërisht këto kriterë: i. legjitimitimi *ratione personae*, në kuptimin që individ i provon se është bartës i së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar, si dhe provon interesin në lidhje me çështjen, pra cenimin e drejtpërdrejtë dhe real të së drejtës kushtetuese; ii. *shterimi i mjeteve juridike efektive* për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar ose individ i provon se akti i kundërshtuar është drejtpërdrejt i zbatueshëm; iii. *legjitimitimi ratione temporis*, në kuptimin që individ ka paraqitur ankim brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit; iv. legjitimitimi *ratione materiae*, në kuptimin që individ i provon se pretendimet e ngritura janë të tilla që

bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues, pra të drejtat dhe liritë themelore, që pretendohen se janë cenuar, janë të garantuara në Kushtetutë, si dhe shqyrtimi kushtetues i çështjes mund të rivendosë të drejtën kushtetuese të shkelur (*shih vendimet nr. 4, datë 21.2.2022; nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Për legjitimimin *ratione personae* të kërkuesve, subjektet e interesuara kanë pretenduar se në rastin e kërkuesit Jurgen Selimi nuk ka një vendim të KLGJ-së që ta ketë pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor, për pasojë nuk legjitimohet *ratione personae* në paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Edhe në rastin e kërkueses tjetër vlerësohet se ajo nuk legjitimohet, për sa kohë që dispozita e kundërshtuar shtrihet edhe për ndihmësit e tjerë ligjorë, të cilët janë emëruar pas ndryshimeve ligjore dhe që nuk janë subjekt i ligjit të vjetër.

15. Lidhur me pretendimin për moslegjitimimin e kërkuesit Jurgen Selimi, është prapësuar nga vetë kërkuesi se këto argumente të subjekteve të interesuara nuk qëndrojnë, për shkak se ai është pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjor me vendimin nr. 8, datë 15.1.2025 të KLGJ-së. Për sa u takon pretendimeve lidhur me moslegjitimimin *ratione personae* të kërkueses Majlinda Miska, rezulton se pretendimet e subjektit të interesuar nuk janë ngritur në nivel kushtetues, pasi fakti i veprimi të normës ligjore të kundërshtuar për antikushtetutshmëri edhe ndaj subjekteve të tjera që ndodhen në pozita të ngjashme, nuk eliminon antikushtetutshmërinë e normës, nëse Gjykata do e konstatojë atë të tillë.

16. Në këndvështrim të legjitimitetit *ratione personae*, nga aktet bashkëlidhur kërkesës Gjykata evidenton se kërkuesit janë ndihmës ligjorë në detyrë, të cilët kanë kaluar me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar, duke përfutur kështu të drejtën për t'u pranuar në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë, referuar përcaktimeve të nenit 165 të ligjit nr. 96/2016, si dhe ligjit nr. 98/2016. Për kërkuesit rezulton që me vendimet e KLGJ-së për pranimin në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë pranë Gjykatës Administrative të Apelit, këta kërkues janë bërë subjekte të përcaktimeve të nenit 64, pika 6, fjalë e dytë, të ligjit nr. 98/2016, ku në rastin e kërkuesit Jurgen Selimi vendimi i KLGJ-së nr. 8 është marrë në datën 15.1.2025 dhe është depozituar bashkë me parashtimet e dorëzuara në

datën 30.4.2025. Në lidhje me pretendimet e ngritura për kërkuesen tjetër Majlinda Miska, Gjykata vëren se fakti që subjekte të dispozitës së kundërshtuar mund të jenë edhe subjekte të tjera, të cilat janë emëruar pas ndryshimeve ligjore dhe që nuk janë subjekte të ligjit të vjetër, nuk eliminon cenimin kushtetues të pretenduar nga kërkuesit. Për rrjedhojë, në rastin konkret Gjykata vlerëson se kërkuesit legjitimohen *ratione personae*, pasi provojnë interesin e drejtë, pra provojnë se janë viktimat të shkeljes së pretenduar.

17. Për sa i përket kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, kërkuesi duhet t'i ketë përdorur të gjitha mjetet juridike në dispozicion për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese që cenon ligji i kundërshtuar jo vetëm formalisht, por edhe në kuptimin substancial. Si rregull, ligji zbatohet përmes akteve të organeve publike ose vendimeve gjyqësore, prandaj individit duhet, së pari, t'i kundërshtojë ato para gjykatave kompetente, duke shteruar të gjitha mjetet juridike që parashikon sistemi ynë juridik. Kjo ka rëndësi edhe për të provuar se kërkuesi është prekur personalisht, drejtpërdrejt dhe realisht. Megjithatë, ligji ka parashikuar edhe rastet kur përmbushja e këtij kriteri është e pamundur (legjislacioni nuk parashikon mjete juridike ose ato janë joefektive). Meqenëse mjeti juridik mund të jetë i ndryshëm, në varësi të llojit të ankimit, efektiviteti i tij vlerësohet jo thjesht nga fakti që është parashikuar me ligj, por edhe nga zbatueshmëria e tij (*shih vendimin nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

18. Lidhur me këtë kriter, rezulton se dispozita e kundërshtuar nuk parashikon nxjerrjen e akteve nënligjore të nevojshme për zbatimin e saj, por është drejtpërdrejt e zbatueshme që prej momentit të miratimit të vendimit të KLGJ-së për pranimin e kërkuesve si nëpunës civilë në detyrën e ndihmësit ligjor. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se kërkuesit nuk kanë mjete të tjera në dispozicion për të shteruar përveç paraqitjes së kërkesës për kontrollin e pajtueshmërisë së normës ligjore me Kushtetutën, pra paraqitjes së ankimit kushtetues individual për rivendosjen e së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar.

19. Lidhur me legjitimimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 50, pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa duhet të paraqitet brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit. Gjykata ka pohuar se në rastin e ankimit kushtetues individual, konstatimi i cenimit, si rregull, nuk përkon me çastin e hyrjes në fuqi të

ligjit ose aktit normativ. Në këto raste afati ligjor llogaritet nga çasti kur akti fillon të prodhojë efekte për kërkuesin ose, thënë ndryshe, kur ndaj tij zbatohet ligji ose akti normativ (*shih vendimin nr. 31, datë 4.10.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Lidhur me këtë kriter, Gjykata konstaton se ligji nr. 98/2016, që parashikon rregullin e kundërshtuar për formulën e pagës për ndihmësit ligjorë të gjykatave, është miratuar në datën 6.10.2016 dhe ka hyrë në fuqi në datën 22.11.2016. Sipas kërkuesve, afati ligjor 4-mujor duhet të llogaritet nga momenti kur kjo dispozitë është bërë e zbatueshme ndaj tyre, përmes miratimit të vendimit të KLGJ-së për pranimin në shërbimin civil gjyqësor si ndihmës ligjorë pranë Gjykatës Administrative të Apelit.

21. Për sa më sipër, në drejtim të përcaktimit të momentit nga i cili fillon llogaritja e afatit ligjor për kundërshtimin e normës ligjore, Gjykata vlerëson t'i referohet momentit të cenimit të lidhur me ardhjen e pasojës, që është pranimi në shërbimin civil respektivisht me vendimet e KLGJ-së, nr. 497, datë 13.9.2024 për kërkuesen Majlinda Miska dhe nr. 8, datë 15.1.2025 për kërkuesin Jurgen Selimi. Për rrjedhojë, duke qenë se kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës në datën 13.1.2025, ata legjitimohen *ratione temporis*.

22. Për sa i përket kriterit të legjitimitetit *ratione materiae*, Gjykata evidenton se kërkuesit kanë pretenduar se nga mënyra e re e pagesës e vendosur prej aktit të kundërshtuar u është cenuar *parimi i sigurisë juridike*, ai i barazisë para ligjit dhe mosdiskriminimit të lidhura me të drejtën për punë.

23. Kërkuesit kanë pretenduar cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit të lidhur me të drejtën për punë*, pasi trajtimi i këtyre strukturave është i ekspozuar dukshëm ndaj elementeve të diskriminimit, në raport me kategorinë e këshilltarëve ligjorë (në Gjykatë ose në Gjykatë të Lartë), që ligjvënësi e ka trajtuar në mënyrë të diferencuar. Sipas tyre, ndihmësit ligjorë, jo vetëm ata që kanë qenë në detyrë, por edhe ata që emërohen sipas ligjit nr. 98/2016, trajtohen si nëpunës civilë dhe jo si kategoria e këshilltarëve ligjorë. Pikërisht norma e kundërshtuar ka sjellë pabarazi dhe përkeqësim të situatës financiare të tyre, duke iu ulur pagesën. Gjithashtu, kërkuesit parashitrojnë edhe faktin se ligjvënësi i barazon detyrimet e ndihmësit ligjor me ato të magistratit, të tilla si papajtueshmëria, kufizimet në detyrë dhe konflikti i interesave dhe

rrjedhimisht ndaj tyre zbatohen edhe të njëjtat masa disiplinore.

24. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë prapësuar se ky pretendim i kërkuesve nuk rezulton të jetë i bazuar, për shkak se nuk plotësohet kriteri thelbësor që përcakton cenimin e kësaj të drejte, fakti që nuk kemi të bëjmë me kategori të njëjta të cilat kanë trajtime të ndryshme, por me kategori të ndryshme. Ky konkluzion mbështetet nga kriteret e pranimi dhe detyrat funksionale, të cilat janë të ndryshme në të dyja rastet, ku në rastin e këshilltarëve ligjorë kriteret e pranimi janë më të forta, ndërkohë që edhe detyrat e kryera janë më të shumta dhe më të vështira për sa u takon këshilltarëve në raport me ndihmësit ligjorë.

25. Gjykata në jurisprudencën e saj, për nenin 18 të Kushtetutës, ka pohuar se barazia në ligj dhe përpara ligjit kërkon zgjidhje të njëjta për individë në kushte të njëjta ose zgjidhje të ndryshme për individë në kushte objektivisht të ndryshme (*shih vendimet nr. 27, datë 29.6.2021; nr. 10, datë 29.2.2016; nr. 48, datë 15.11.2013, të Gjykatës Kushtetuese*). Parimi i barazisë përpara ligjit nuk e ndalon trajtimin e diferencuar të të njëjtëve ose trajtimin e njëjtë të të ndryshmëve, por me rëndësi përcaktuese është të vlerësohet nëse trajtimi është i përligjur dhe për një arsye objektive. Ky vlerësim duhet të marrë në konsideratë qëllimet dhe efektet e masave të marra, si dhe arsyeshmërinë e përshtatshmërinë e mjetit të zgjedhur. Respektimi i këtyre kushteve kërkon një analizë të kujdesshme në çdo rast konkret, duke ballafaquar interesin publik që dikton diferencimin e përligjur dhe arsyen objektive (*shih vendimet nr. 34, datë 10.4.2017; nr. 33, datë 8.6.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Lidhur me këtë pretendim të kërkuesve, Gjykata çmon të analizojë nëse dy kategoritë e nëpunësve, ndihmësit ligjorë në detyrë dhe këshilltarët ligjorë, janë apo jo kategori të njëjta për sa u takon detyrave, për rrjedhojë trajtimi i ndryshëm financiar i tyre e cenon këtë parim apo jo.

27. Fillimisht, Gjykata mban në konsideratë se njësi të këshillimit ligjor sipas legjislacionit në fuqi kanë vetëm tre organe, Gjykata, Gjykata e Lartë dhe Prokuroria e Përgjithshme (sipas ndryshimeve që i janë bërë ligjit nr. 97, datë 6.10.2016, “Për organizimin dhe funksionimin e Prokurorisë në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar në vitin 2021). Pra, njësitë e këshillimit ligjor ligjvënësi i ka rezervuar për dy gjykatat më të larta nga pikëpamja

hierarkike dhe për prokurorinë më e lartë të juridiksionit të zakonshëm, çka nënkupton se kemi të bëjmë me njësi të specializuara, të cilat u përgjigjen kompetencave, detyrave të këtyre organeve, si dhe në veçanti shkallës hierarkike. Duke marrë në analizë kompetencat dhe detyrat e këtyre njësive, Gjykata konstaton se kompetencat e njësive të këshillimit ligjor janë më të gjera se ato të ndihmësve ligjorë, duke ofruar një ekspertizë më të thelluar. Gjithashtu, numri i këshilltarëve është më i kufizuar, e për më tepër edhe kompleksiteti i punës së këshilltarëve ligjorë, për shkak të juridiksionit dhe shkallës hierarkike që ato institucione kanë, është shumë më kompleks. Po ashtu, Gjykata vëren se edhe kriteret e punësimit për të dyja kategoritë janë të ndryshme, ku ato për këshilltarë ligjorë rezultojnë kritere shumë më të forta nga pikëpamja cilësore. Ndër të tjera, Gjykata evidenton se këshilltarët ligjorë në këto institucione nuk funksionojnë sipas ligjit për shërbimin civil, por me ligjet organike të funksionimit të institucioneve ku bëjnë pjesë, për rrjedhojë nuk mund të kushtëzohen nga kufizimet në trajtimin financiar që vendos ai ligj. Në këtë optikë, Gjykata vëren se është pikërisht kompleksiteti i detyrave dhe kompetencave të këtyre njësive, si dhe procedura e punësimit të tyre që i ka vendosur ato në një pozitë dhe trajtim të ndryshëm financiar nga ndihmësit ligjorë të gjykatave të faktit.

28. Referuar standardeve të mësipërme kushtetuese, Gjykata vëren se për sa kohë që nuk gjendemi përpara dy kategorive të njëjta të nëpunësve, të cilat kanë trajtim të ndryshëm, por përpara dy kategorive të ndryshme, të cilat trajtohen në raport me rëndësinë dhe kompleksitetin e detyrave që kryejnë, nuk rezulton që neni 64, pika 6, fjalë e dytë, i ligjit nr. 98/2016 të ketë cenuar parimin e barazisë përpara ligjit. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësve për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit të lidhur me të drejtën për punë është haptazi i pabazuar.

29. Për sa i takon pretendimit tjetër të kërkuësve, atij që lidhet me cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë, Gjykata do ta shqyrtojë në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë

30. Kërkuësit kanë pretenduar cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë, pasi pas fillimit të zbatimit të dispozitave të ligjit nr.

98/2016, që rregullojnë pagën e strukturës së ndihmësit ligjor, konstatohet se zbatimi i nenit 64, pika 6, fjalë 2, në të cilin përcaktohet “*Ndihmësi ligjor, pas emërimit përfiton pagë, e cila është e njëjtë me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri*” ka sjellë një ndryshim rrënjësor në trajtimin financiar që ndihmësit ligjorë kanë pasur sipas parashikimeve të ligjit nr. 49/2012, në të cilin sanksionohet e drejta e përfitimit të pagës në masën 75% të pagës së gjyqtarit në gjykatën që ata ofronin shërbim. Kjo normë ligjore, pavarësisht se e ka rritur rolin e ndihmësit ligjor në gjykata, ajo dukshëm ka sjellë përkeqësim të situatës financiare në kategorinë e ndihmësit ligjor, i cili ushtron funksionin e tij pranë njësive të shërbimit ligjor në gjykatat përkatëse, në rastin konkret pranë Gjykatës Administrative të Apelit, duke i ulur efektivisht pagën në masën më shumë se 1/3 e vlerës së asaj që përfitonin.

31. Gjithashtu, sipas kërkuësve, pretendimet e subjekteve të interesuara, Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave, rezultojnë kontradiktore dhe të pabazuara, pasi është e pakuptueshme sesi kërkohet të arrihet konsolidimi i administratës gjyqësore duke ulur pagat me afërsisht 1/3 e vlerës, ndërkohë që rriten përgjegjësitë dhe kjo kategori kalohet edhe në veting njësoj si magistratët. Lidhur me parashtrimet se ata nuk kanë qenë kurrë subjekt i pagës së pretenduar, ky pretendim hidhet poshtë nga vërtetimet e pagës të dorëzuara si prova nga kërkuësit, si një e drejtë e fituar edhe në bazë të vendimeve gjyqësore të cilat janë konfirmuar edhe nga Gjykata e Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, ku përcaktohet pagesa me 75% të pagës së gjyqtarit nga data 1 janar 2019 e deri në pranimin në shërbimin civil. Po ashtu, subjektet e interesuara nuk kanë arritur të shpjegojnë se cila ishte nevoja e uljes së pagave dhe barazimit të tyre me administratën publike.

32. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë prapësuar se kërkuësit për këtë pretendim kërkojnë një të drejtë lidhur me mënyrën e pagesës, të cilën ligjërisht nuk e gëzojnë, për shkak se ka përfunduar në vitin 2017 me parashikimet e ligjit nr. 39/2017, ndërkohë që ndryshimet në masën e pagesës së gjyqtarëve kanë filluar në 1 janar të vitit 2019, pra rreth 2 vjet pasi kjo e drejtë ishte shfuqizuar me ligj. Në këtë kontekst, kërkuësit nuk mund të përfitojnë një të drejtë që nuk ishte vënë në zbatim asnjëherë për ta. Gjithashtu, mënyra e pagesës aktuale është proporcionale lidhur edhe me

statusin që ata gëzojnë aktualisht si nëpunës civilë gjyqësorë dhe forcimin e rolit të kësaj trupe. Po ashtu, rezulton se ndryshimi ka qenë i nevojshëm në kuadër të krijimit të një trupe të standardizuar dhe profesionale. Ndryshimi ka qenë i domosdoshëm për të unifikuar trajtimin financiar të administratës civile dhe asaj gjyqësore. Për sa i takon përshtatshmërisë, ndihmësit ligjorë fitojnë pagesën e drejtorit të drejtorisë në ministri, i cili është një funksion i lartë në administratë dhe në përfundim, për sa i përket ashpërsisë së masës, nuk rezulton që ajo të ketë një efekt prapaveprues ndëshkues dhe nuk cenon të ardhura të fituara më parë.

33. KLGJ-ja, në cilësinë e subjektit të interesuar, nga ana e saj nuk ka mbajtur qëndrim për themelin e çështjes, por ka parashtruar se i ka propozuar tashmë Ministrisë së Drejtësisë dhe Kuvendit disa ndryshime në ligjin nr. 98/2016, ndër të tjera edhe trajtimin financiar të ndihmësve ligjorë. Konkretisht, propozimi konsiston në saktësimin dhe plotësimin e kriterëve për pagën referuese, masën e pagës dhe përshkallëzimin e pagës që përfitojnë ata sipas shkallës ku ushtrojnë funksionin. Në këtë aspekt, duke qenë kjo çështje jashtë kompetencave të saj, ka kërkuar rrëzimin e kërkesës për sa i takon KLGJ-së si subjekt i interesuar.

34. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se siguria juridike përbën aspekt të parimit të shtetit të së drejtës, të sanksionuar në nenin 4 të Kushtetutës. Siguria juridike presupozon, veç të tjerash, besueshmërinë e qytetarëve të shteti dhe pandryshueshmërinë e ligjit për marrëdhëniet e rregulluara. Besueshmëria ka të bëjë me bindjen e individit se nuk duhet të shqetësohet vazhdimisht ose të jetojë me frikë për ndryshueshmërinë dhe pasojat negative të akteve juridike, të cilat mund të cenojnë të drejtat e tij dhe të përkeqësojnë një gjendje të vendosur me akte të mëparshme. Ligji duhet të ofrojë siguri dhe vijimësi, me qëllim që individët të mund të kryejnë veprimet në mënyrën e duhur. Si rregull, nuk mund të mohohen interesa dhe pritshmëri të ligjshme të qytetarëve nga ndryshimet në legjislacion. Shteti duhet të synojë të ndryshojë një situatë të rregulluar më parë vetëm nëse ndryshimi sjell pasojë pozitive (*shih vendimet nr. 1, datë 16.1.2017; nr. 33, datë 24.6.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Sipas nenit 49, pika 1, të Kushtetutës, secili ka të drejtë të fitojë mjetet e jetesës së tij me punë të ligjshme, që ka zgjedhur ose pranuar vetë dhe ai

është i lirë të zgjedhë profesionin, vendin e punës, si dhe sistemin e kualifikimit të vet profesional. Në këtë drejtim, Gjykata në jurisprudencën kushtetuese ka theksuar se kjo e drejtë përfshin zgjedhjen e profesionit, vendit të punës, si dhe sistemit të kualifikimit profesional, me qëllim sigurimin e mjeteve të jetesës në mënyrë të ligjshme (*shih vendimet nr. 1, datë 25.1.2024; nr. 17, datë 23.3.2023; nr. 9, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Lidhur me pretendimin e kërkuar për dispozitën e kundërshtuar, Gjykata vlerëson të analizojë nëse ajo shkel parimin e sigurisë juridike lidhur me uljen e pagesës së kategorisë të ndihmësve ligjorë në detyrë në raport me të drejtën e tyre për punë, si dhe nëse kjo pritshmëri është e bazuar ose jo në ligj.

37. Duke u kthyer te çështja konkrete, Gjykata vëren se me hyrjen në fuqi të ligjit nr. 49/2012 u parashikua, ndër të tjera, edhe një strukturë e posaçme ndihmëse, e cila do të funksiononte vetëm për gjykatat administrative, ajo e ndihmësit ligjor. Në vitin 2016, me hyrjen në fuqi të ligjeve të reja të paketës së reformës në drejtësi, konkretisht ligjet nr. 96/2016 dhe nr. 98/2016, legjislatori parashikoi ngritjen e njësive të ndihmësve ligjorë jo vetëm për gjykatat administrative, por për të gjitha gjykatat e faktit, fillimisht vetëm në shkallë të dytë, duke i kategorizuar ata si nëpunës civilë gjyqësorë, me të gjitha të drejtat dhe detyrimet që mbart pranimiti në shërbimin civil. Në kuadër të ndryshimeve të sjella nga paketa e ligjeve të reformës në drejtësi, ndryshime në vitin 2017 pësoi edhe ligji nr. 49/2012, të cilit iu ndryshuan dhe shfuqizuan disa dispozita me ligjin nr. 39/2017. Konkretisht, nëpërmjet këtij ligji u bë shfuqizimi i dispozitave 6, 6/1, 6/2, 6/3, 6/4 dhe 6/5 të ligjit nr. 49/2012, ku përcaktoheshin kompetencat, kriteret për emërimin dhe pagesa e ndihmësve ligjorë të gjykatave administrative. Gjithashtu, në nenin 9 “*Dispozitë kalimtare*” të ligjit nr. 39/2017 u përcaktua se ndihmësit ligjorë do të qëndronin në detyrë në përputhje me nenin 165 “*Dispozitë kalimtare lidhur me ndihmësit ligjorë, këshilltarët e gjyqtarëve dhe inspektorët jomagjistratë*” të ligjit nr. 96/2016. Neni 165 i ligjit nr. 96/2016 ka përcaktuar se kategoria e ndihmësve ligjorë, të cilët rezultonin në detyrë në gjykatat administrative ose në Prokurorinë e Përgjithshme, pasi edhe ky organ ka pasur ndihmës ligjorë, do të vazhdonin të qëndronin përkohësisht në detyrë, në përputhje me parashikimet ligjore, përpara hyrjes në fuqi të ligjit, si

dhe ata ndihmës ligjorë që do të kalonin me sukses procesin e rivlerësimit kalimtar dhe nuk ndiqnin karrierën e magjistratit, do të kishin të drejtë të emëroheshin në një pozicion si nëpunës civilë gjyqësorë.

38. Ligji nr. 98/2016, nga ana tjetër, në nenin 42 të tij, parashikon krijimin e njërive të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallëve të para (sipas ndryshimeve me ligjin nr. 46, datë 23.3.2021, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 98/2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”) dhe të dyta të juridiksionit administrativ dhe të përgjithshëm, duke i kategorizuar ata si pjesë të shërbimit civil gjyqësor.

39. Gjykata konstaton se gjatë gjithë periudhës para kalimit të procesit të rivlerësimit kalimtar dhe caktimit në një pozicion në shërbimin civil gjyqësor, ndihmësit ligjorë në detyrë janë paguar referuar përcaktimeve në fuqi në momentin e emërimit, me 75% të pagës së gjyqtarit, ndërkohë që si pasojë e proceseve të ndryshme gjyqësore të iniciuara prej tyre, përfshirë edhe rastin e kërkuësve, nga data 1.1.2019 paga e tyre është përshtatur me pagat e gjyqtarëve të ndryshuara sipas vendimit të Gjykatës nr. 34/2017. Ndërkohë që, referuar nenit 64, pika 6, fjalia e dytë, të ligjit nr. 98/2016, pas pranimit/caktimit në një pozicion si ndihmës ligjorë në shërbimin civil gjyqësor, ata do të paguheshin me pagën e funksionit të drejtorit të drejtorisë në ministri, kategoria II-1 dhe pagë bruto 155.000 lekë, çka, nga ana e kërkuësve, është pretenduar si një përkeqësim i të drejtave të fituara prej tyre lidhur me masën e pagës, e cila pëson ulje faktike me rreth 1/3 e vlerës së pagës që ata përfitonin.

40. Duke u nisur nga sa më sipër, në këndvështrim historik të situatës ligjore, Gjykata fillimisht mban parasysh se ndihmësit ligjorë ishin një strukturë e posaçme, me një pozicion ligjor *sui generis*, që u përkiste vetëm gjykatave administrative dhe që me hyrjen në fuqi të ligjeve të paketës së reformës në drejtësi u vlerësua që të shkrihej. Pozita ligjore e ndihmësve ligjorë pranë gjykatave administrative u rregullua në mënyrë të detajuar nga ligji nr. 100/2014, veçanërisht nenet 6/1-6/5 të tij. Pozita e ndihmësve ligjorë pranë gjykatave administrative, sipas ligjit nr. 49/2012, ngjasonte me atë të ndihmësve ligjorë sipas neneve 20 e 21 të ligjit nr. 8588, datë 15.3.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës së Lartë të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar. Për ndihmësit ligjorë në

Gjykatën e Lartë kjo e fundit ka dhënë edhe vendimin unifikues nr. 5, datë 22.1.2007, nëpërmjet të cilit ka trajtuar specifikat dhe veçoritë e marrëdhënies së punësimit me afat të një funksionari publik, referuar neneve 20 e 21 të Ligjit Organik të Gjykatës.

41. Nga ana tjetër, ligji nr. 98/2016, në nenin 42 të tij, parashikon tashmë ngritjen e njërive të shërbimit ligjor në të gjitha gjykatat e shkallës së parë dhe të dytë, por ndryshe nga më parë nën formatin dhe garancitë e ligjit për nëpunësit civil. Pra, ligjvënësi në kuadër të reformës në drejtësi, zgjodhi që ta rregullojë më mirë pozitën ligjore të ndihmësve ligjorë në gjykatat e shkallës së parë dhe ato të apelit, duke i përfshirë ata brenda shërbimit gjyqësor civil, së bashku me garancitë që sjell një gjë e tillë (të cilat nuk njiheshin më parë), përfshirë edhe të drejtën e rikthimit në punë sipas parashikimeve të ligjit nr. 98/2016 dhe ligjit nr. 152/2013, “Për nëpunësin civil”, të ndryshuar. Kjo do të thotë se ligji i ri krijoi një korpus të detajuar normash ligjore që normojnë veprimtarinë e nëpunësve civilë gjyqësorë, ku sipas nenit 50, pika 1, shkronja “c” të ligjit nr. 98/2016, ndihmësi ligjor në gjykatën e shkallës së parë dhe gjykatën e apelit është një nga kategoritë e reja të nëpunësit civil gjyqësor.

42. Në optikë të sa më sipër, ndonëse në thelb lloji i veprimtarisë që kryenin ndihmësit ligjorë para hyrjes në fuqi të ligjit nr. 98/2016 ishte i ngjashëm me atë që kryejnë aktualisht, dallimi qëndron në mungesën e një statusi të veçantë të tyre të ngjashëm me nëpunësit civilë. Duke mbajtur parasysh këto ndryshime, vërehet se ato në thelb nuk kanë të bëjnë vetëm me pagën, por me shtrirjen e këtij shërbimi në të gjitha gjykatat e shkallëve të para dhe të dyta, kompetencat e tyre, detyrat që kryejnë, mënyrën e pranimit dhe të formimit profesional të tyre, si dhe garancitë që ofron statusi i nëpunësit civil për punonjësit e kësaj kategorie.

43. Në lidhje me masën e pagës, përfshirja e ndihmësve ligjorë si pjesë e shërbimit civil, lind nevojën e kategorizimit të pagës sipas akteve ligjore e nënligjore lidhur me pagat në të cilat referon ligji i statusit të nëpunësit civil dhe të cilat janë të unifikuara për të gjithë nëpunësit civilë sipas kategorisë ku bëjnë pjesë, qofshin këta në administratën publike, qendrore ose vendore, ashtu dhe në organet e pavarura gjyqësore ose jo. Pra, në një interpretim sistematik të dispozitave të ligjit nr. 98/2016, në kushtet kur ky ligj e kategorizon

ndihmësin ligjor si nëpunës civil gjyqësor, edhe paga e tij do të kategorizohet sipas akteve që normojnë pagën sipas statusit të nëpunësit civil. Thënë kjo, dispozita e kundërshtuar është në harmoni me mënyrën e rregullimit të statusit që vetë ligji nr. 98/2016 i ka bërë kësaj kategorie.

44. Po ashtu, Gjykata konstaton se pavarësisht se situata e ndihmësve ligjorë në detyrë pranë gjykatave administrative duket si e ndryshuar dhe përkeqësuar, në fakt kemi të bëjmë me suprimimin e një pozicioni pune *sui generis* dhe krijimin po me ligj të një njësie të re, e cila tashmë shtrihet në të gjitha gjykatat e të dyja shkallëve, pra me një përcaktim të ri ligjor dhe kompetenca të mirëpërcaktuara, edhe pse nga pikëpamja nominale lloji i punës është emërtuar njësoj. Duke qenë se rregullimi i vjetër ligjor për ndihmësit ligjorë si pranë gjykatave administrative, ashtu edhe pranë Gjykatës së Lartë u zëvendësua me një rregullim tërësor të ri, që solli për këtë kategori punonjësish të drejta dhe garanci të reja, e njëkohësisht u shoqërua edhe me ndryshimin e bazës për llogaritjen e pagës, nuk evidentohet cenim i parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë. E drejta për punë në këtë rast lidhet me vullnetin e kërkuesve për të vijuar ose jo marrëdhënien e punësimit, tashmë me status si nëpunës civilë gjyqësorë, pasi pozita e mëparshme ligjore e tyre u suprimua me ligj. Në këtë kontekst, referuar dy pozitave ligjore të ndryshme, Gjykata nuk konstaton cenim të parimit të sigurisë juridike, pasi marrëdhënia juridike e punësimit nuk është e njëjtë nga pikëpamja ligjore.

45. Gjithashtu, Gjykata vlerëson të theksojë se nëpunësve civilë gjyqësorë ose ndihmësve ligjorë, sipas rregullimit ligjor në fuqi para fillimit të zbatimit të ligjit nr. 98/2016, Kushtetuta nuk u ka garantuar paprekshmërinë e pagës në të njëjtën nivel kushtetues si për gjyqtarët, konform parashikimeve të nenit 138 të Kushtetutës. Prandaj edhe në këtë këndvështrim kërkuesit nuk argumentojnë ekzistencën e ndonjë të drejte kushtetuese të cenuar drejtpërdrejt nga norma objekt ankimi kushtetues individual.

46. Gjykata eidenton, se dispozitat e ligjit nr. 98/2016 u referohen edhe ndihmësve ligjorë që do të pranohen rishtas në këtë detyrë, ndërkohë që për sa u takon atyre që ndryshimet ligjore i kapën në detyrë, siç është edhe rasti i kërkuesve, ligjvënësi nëpërmjet nenit 165 të ligjit nr. 96/2016, kishte parashikuar një garanci tjetër, siç ishte edhe

mundësia për të vazhduar karrierën e magistratit. Në rast se nuk do të ndiqej karriera e magistratit, atëherë kësaj kategorie i garantohej një pozicion si ndihmës ligjor me status nëpunësi civil sipas ligjit nr. 98/2016, duke i siguruar në këtë mënyrë edhe të drejtën për punë, sipas statusit ligjor të ndryshuar. Në këtë kuptim, ndryshimet ligjore të sjella me ligjin nr. 98/2016 kanë ardhur si nevojë reale dhe janë bërë në interes publik, pasi bëjnë të mundur që ndihmësit ligjorë të shtrihen në të gjitha gjykatat e faktit të juridiksionit të përgjithshëm dhe atij administrativ, duke synuar lehtësimin e punës së gjyqtarëve, në një numër shumë herë më të madh nga më parë dhe njëkohësisht duke u ofruar këtyre të fundit garancitë që sjell statusi i nëpunësit civil.

47. Gjykata vëren se si pasojë e vënies në lëvizje të një procesi gjyqësor të përmbyllur në Gjykatë të Lartë me vendimin nr. 00-2024-2201 (226), datë 22.5.2024, nga kërkuesit dhe persona të së njëjtës kategori, kjo masë është zbatuar për pagat e ndryshuara të gjyqtarëve, në zbatim të vendimit nr. 34/2017 nga 1 janari 2019 e në vijim për ta. Megjithatë, për sa i takon këtij përfitimi, Gjykata çmon se ky përfitim është bërë duke vijuar marrjen e pagës sipas regjimit kalimtar ligjor të vjetër deri në fillimin e pasojave të ligjit të ri për kërkuesit, ndaj edhe ky fakt nuk krijon pritshmëri të ligjshme për ta.

48. Duke mbajtur parasysh sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesve për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë është i pabazuar, pasi dispozita është formuluar qartë dhe në harmoni me dispozitat e tjera të ligjit që normojnë kategorinë e ndihmësve ligjorë. Për sa i takon pretendimit se kjo dispozitë përkeqëson situatën e pagesës ndaj kërkuesve dhe kategorisë së ndihmësve ligjorë që ishin në detyrë në momentin e ndryshimeve në legjislacion, referuar arsytimit të mësipërm, ato janë të pabazuara, pasi parimi i sigurisë juridike nuk garanton çdo lloj pritshmërie për mosndryshim të një situate të favorshme ligjore, pasi ky parim nuk mund të prevalojë në çdo rast, e sidomos kur marrëdhënia e punësimit pëson ndryshim thelbësor. Po ashtu, Gjykata vlerëson se në rastin e kërkuesve as ligji në vetvete nuk ka krijuar pritshmëri të ligjshme, ndërkohë kur pritshmëri nuk mund të krijoheshin as nga zbatimi i përkohshëm i ligjit.

49. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimet e kërkuesve për cenimin e parimit të sigurisë juridike të lidhur me të drejtën për punë janë të pabazuara,

sipas arsytimit të mësipërm të vendimit, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 14.1.2026.

Shpallur më 17.2.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Sonila Bejtja, Marjana Semini, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Asim Vokshi

VENDIM

(i shkurtuar)

Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër, me vendimin nr. 801 (4376), datë 17.12.2025, vendosi shpalljen e zhdukjes më datë 13.6.1998 të shtetasit Ernest Matosha, me atësi Vlash dhe me amësi Angie, i datëlindjes 13.3.1967, lindur në Nenshat, Shkodër.

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. “Nikolla Jorga”, Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 176 lekë

